

UpDate

revista studentului danubian

- povești din viața culturală universitară

- reflecții despre viața academică de zi cu zi

- interviuri oneste, care ne scot din zona de „oficial” și ne duc „off the record”

- direcții despre carieră

ISSN 3100-430X ISSN-L 3100-430X

#1 - 2025

Galați

Sumar :

Editorial/3

Interviu cu Rectorul Universității Internaționale Danubius, Dr. Steve O. Michael/5

Interviu cu Președintele Universității Internaționale Danubius, Dr. Andy Pușcă/9

Interviu despre proiectele pe care le are în derulare primarul comunei Petricani din județul Neamț/12

Interviu despre literatură, tehnologie, AI și altele cu scriitoarea Irina Dumitru/15

Lansare de carte a publicistului Gheorghe A. M. Ciobanu: patriarhul culturii românești/23

„Copilul Dunării”: O lansare emoționantă la Galați/25

Târgul de Crăciun „Feerie de Iarnă” din Galați/27

Tânăr antreprenor - Motivația de a începe afacerea ta/28

Descoperă gustul celor mai bune și suculente câșuni/31

Desculț în parc - Impresii de spectator/33

Save The Children: 73% dintre copii se conectează zilnic la internet/34

Lansarea cărții lui Nina Toma: O celebrare a iubirii la Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad/36

„Balul prințului Leonard” – Un Concert Plin de Eleganță și Emoție la Teatrul Nae Leonard/38

Expoziție de fotografie „În FAȚA unui DUMNEZEU”/39

Opiniile și părerile exprimate în articolele publicate sub semnătura autorilor au caracter strict personal și nu angajează în vreun fel răspunderea editorului sau a redacției.

Copyright: este autorizată orice reproducere, fără a percepe taxe, cu condiția indicării cu exactitate a numărului și a datei apariției publicației. Drepturile de autor asupra fotografiilor aparțin autorilor.

UpDate - Revista Studentului Danubian, nr. 1/2025

ISSN 3100-430X ISSN-L 3100-430X

COORDONATOR/ Redactor șef: asist. univ. dr. Mirela Curcă

Tehnoredactare: Iulian Stoica

Post-procesare: Iulian Stoica

Universitatea Internațională Danubius

Adresa: Bd. Galați nr. 3, 800654, România, Galați,

<https://www.univ-danubius.ro>

email: revistaupdate@univ-danubius.ro, Telefon/fax: 0372 361 250

Editorial – UpDate #1: Studenția ca un fluviu

Bine ai venit în primul număr al revistei UpDate, spațiul unde vocea studenților prinde contur, sens și direcție. Aici nu vorbim doar despre ce se întâmplă în amfiteatre, ci și despre ce ne inspiră în afara lor: oameni, idei, cărți, cariere și povești care ne definesc parcursul academic și personal.

Am ales să începem acest drum cu o copertă abstractă și vie, asemenea vieții studențești. Liniile curgătoare, culorile intense și formele fluide sunt metafora unei perioade pline de mișcare, decizii și descoperiri – un adevărat fluviu al formării. Nu întâmplător, această ediție pune accentul pe viața de student danubian – pentru că fluviul Dunărea, asemenea cunoașterii, leagă, inspiră și hrănește comunități diverse.

Într-o lume în care un TikTok se viralizează mai repede decât un articol de ziar, iar mesajele se reduc la emoji-uri și hashtaguri, ce înseamnă să fii profesionist în comunicare? Primul număr al revistei este deci creat de câțiva studenți inimoși de la specializarile Comunicare și Relații Publice, Media Digitală, specializări ce îi plasează în centrul unei revoluții fără precedent.

În paginile care urmează, vei descoperi:

- povești din **viața culturală** universitară,
- reflecții despre **viața academică** de zi cu zi,
- interviuri oneste, care ne scot din zona de „oficial” și ne duc „off the record”,
- dar și direcții despre **carieră** – cu pași mici, dar siguri.

UpDate este despre tine. Este despre noi. Este despre cei care învață să comunice, să înțeleagă lumea și să o schimbe în felul lor. Fie că ești la început de drum sau aproape de absolvire, sperăm să găsești în paginile acestei reviste un spațiu de reflecție, inspirație și, mai ales, apartenență. Pentru că da, în studenție, cel mai important nu e doar ce înveți, ci și alături de cine.

Misiunea noastră nu este doar despre a învăța cum funcționează Instagram sau cum se scrie un press release. Este despre a anticipa tendințe, a redirectiona discursuri și a formula mesaje care schimbă mentalități. Indiferent că vom lucra în agenții, corporații, ONG-uri sau vom lansa propriile startup-uri, misiunea rămâne aceeași: să transformăm informația în influență, iar influența în impact.

Pe măsură ce citiți acest număr al revistei, vă invităm să reflectați la un lucru: comunicarea nu este un skill, ci o responsabilitate. Fiecare postare, fiecare campanie, fiecare relație cu publicul pe care o vom construi poate fi o mică piatră în fundația unei lumi mai conectate și mai autentice. Și nu uitați – chiar și în era AI, cea mai puternică tehnologie rămâne „umanitatea” pe care o aducem în mesaj.

Cu pasiune, Redacția

„Vino aici unde profesorii știu cine ești, te cunosc, pentru că nu este un loc atât de mare încât să te simți pierdut în mulțime!”

Interviu cu Rectorul Universității Internaționale Danubius, Dr. Steve O. Michael

Iulian Stoica: În primul rând vă mărturisesc că impresionat de cariera dumneavoastră academică și de lucrările publicate, mai ales de cartea “Financing higher education in a global market”, am încercat să structurez întrebările în jurul acestei teme. Într-un articol din 1997, erați preocupat de învățământul din partea de est a Europei și coroborându-le cu Declarația de Valori ale Universității Internaționale Danubius, ce v-a motivat să vă dedicați studiului finanțării învățământului superior la nivel global? A existat un moment decisiv care v-a determinat să explorați acest subiect?

Dr. Steve O. Michael: Doctoratul meu este în managementul învățământului universitar, această specializare nu este disponibilă în România, dar în Statele Unite ca și în multe alte țări vestice este una extrem de importantă. Această specializare se concentrează pe știința de a conduce instituțiile de învățământ superior. Ca tânăr student am realizat că ceea ce este important, ceea ce impulsionează învățământul sunt finanțele. Acestea permit ca activitatea să meargă mai departe. Afacerile cresc și decad datorită afacerilor. Chiar și bisericile pot să se prăbușească din cauze

financiare. Așadar, am fost printre primii oameni care au încercat să privească către această zonă, financiară și antreprenorială, din instituțiile de învățământ superior. Am prevăzut, încă de acum mai bine de 20 de ani, faptul că managementul financiar avea să devină o încercare importantă pentru universități. Deci, trebuie să existe o abordare strategică și trebuie să pregătiți în managementul financiar conducătorii din învățământul superior. În Statele Unite, acolo de unde vin, bugetul universităților este uriaș, de milioane, de fapt de miliarde de dolari. Dacă privești, de exemplu, bugetul Universității Harvard este mult mai mare decât P.I.B.-ul multor țări de pe glob. Așa că, înțelegeți acum, când vorbim despre finanțele instituțiilor de învățământ superior este extrem de important să avem în vedere de ceea ce numim managementul costurilor, de cum avem grijă de banii universităților. Și, datorită backgroundului meu profesional, cred că ați văzut progrese importante după venirea mea ca Rector la Universitatea Internațională Danubius.

Iulian Stoica: În prefața cărții dumneavoastră „Financing higher education in a global market”, afir-

mați că încercați să folosiți un limbaj accesibil, fără să-l aglomerați cu formule științifice, vă mulțumesc că și acum folosiți aceeași metodă, așa încât să fie ușor de înțeles. Într-o lume într-o continuă schimbare, cum trebuie să evolueze modelul de finanțare al universităților pentru a face față noilor provocări economice actuale?

Dr. Steve O. Michael: Fiecare țară este diferită, provocările din Statele Unite sunt diferite față de cele cu care m-am confruntat în România. Deoarece sunt rector la o universitate din România, permite-mi să mă refer specific la cele de aici, mai concret să vorbesc despre sectorul învățământului superior privat. România este ceea ce am putea numi „low-cost environment”, cu salarii în general mai mici decât în vest, într-un anumit sens, putem spune că este bine, pentru că menține taxele de școlarizare scăzute, dar dacă nu se crește salarizarea, ne putem confrunta cu așa-numitul „exod al creierelor”, deci echilibrul finanțelor este baza filosofiei conducerii, a guvernelor, a societății. Când guvernul înțelege că cea mai mare comoară a unei națiuni sunt ființele umane cu cunoștințele și aptitudinile lor, atunci vor investi fonduri în pregătirea oamenilor. Este important ca guvernul să înțeleagă că educația este cea mai importantă, indiferent dacă vine dintr-o instituție de învățământ publică sau privată. Guvernul, prin Ministerul Educației, ar trebui să acționeze, să acorde ajutor financiar pentru studii cetățenilor, iar studenții să fie liberi să aleagă instituția de învățământ superior pe care să o urmeze, indiferent dacă este de stat sau nu. Dacă ar face asta, ar da posibilitatea universităților să concureze, iar nivelul calitativ al educației va crește în toate sectoarele. Guvernul ar trebui să aibă fonduri disponibile pentru toate tipurile de universități pentru ca toate acestea să-și crească standardele. Nu în ultimul rând, ar trebui să existe fonduri guvernamentale pentru cursuri de management financiar în vederea pregătirii cadrelor de conducere universitare.

Iulian Stoica: Globalizarea educației și mobilitatea academică sunt în continuă creștere, cum poate România, mai specific U.I.D. să-și consolideze poziția pe piața educațională internațională?

Dr. Steve O. Michael: De când am sosit la Universitatea Danubius, am schimbat numele în Universitatea Internațională Danubius, pentru că am dorit o marcă care să arate aspirațiile noastre internaționa-

le, asta înseamnă că studenții noștri vor fi educați așa încât să poată să-și găsească un loc la nivel global, să facă față unei piețe globale. Suntem conștienți că lumea devine un loc din ce în ce mai mic, iar economiile naționale sunt interconectate, politicile, de asemenea se împletesc, deci este important să pregătim absolvenți care să devină lideri globali. Dacă înțelegem fenomenele globale, vom fi cu atât mai eficienți în Galați, dacă conștientizarea este globală vom fi mai eficienți și în alt oraș, poate de pildă Buzău. Deci este în planul universității noastre să aibă în curricula educațională programe cât mai eficiente și să folosim cât mai mult programele Erasmus, așa încât profesorii și studenții noștri să călătorească și să studieze în universități străine unde pot învăța lucruri diferite, pentru aș forma o viziune de ansamblu, globală. De asemenea, aducând studenți și profesori din alte țări la universitatea noastră vom dezvolta programe care se vor desfășura în română și engleză, iar studenții vor stăpâni limba engleză aproape la fel de bine ca limba română. Așadar sunt multe lucruri de făcut, la care lucrăm, pentru a deveni cu adevărat „internaționali”.

Iulian Stoica: Tehnologiile digitale și inteligența artificială au remodelat sistemul educațional, care sunt cele mai importante inovații pe care universitățile, mă refer acum la Universitatea Internațională Danubius, ar trebui să le adopte pentru a rămâne relevante?

Dr. Steve O. Michael: Din fericire, Universitatea Internațională Danubius a început să investească în tehnologie cu mult înainte de pandemia COVID, de aceea a fost ușor pentru noi să adoptăm tehnici hibride în educație. După cum știi, avem centre remote teritoriale. Avem studenți din Buzău, Focșani, Tecuci, Botoșani, Vaslui nu doar din Galați și Brăila. Tehnologia ne ajută să-i aducem împreună și să facem o treabă excelentă pentru pregătirea lor. Așadar tehnologia este o parte importantă a procesului de educație pentru că ne ține împreună și ne ajută să coordonăm eficient centrele zonale. Am ținut multe conferințe și prelegeri despre inteligența artificială și previziunea mea asupra acestui subiect este că în cel mai scurt timp viitorii studenții vor avea roboți care vor conține toate cunoștințele de care ar avea nevoie, iar rolul viitorului profesor nu va mai fi doar de transmitere de cunoștințe ci și acela de a facilita înțelegerea, învățarea. Deci, tehnologia va schimba modul în care învățăm, iar profesorii vor putea preda

studentilor modul cum să aplice cunoștințele aflate la îndemână, rolul lui va fi de evaluare al procesului de învățare.

Iulian Stoica: Știu că v-a preocupat învățământul la distanță încă de la începutul anilor 2000, aplicarea acestuia în estul Europei, credeți că participarea online, metodele de învățământ prin intermediul internetului, vor înlocui total metodele tradiționale sau va fi o completare ale acestora?

Dr. Steve O. Michael: De fapt mi-am început cariera didactică predând în Alaska, care este un stat cu suprafața foarte mare, iar studenții noștri răspândiți la distanțe imense, așa că ne adunam împreună din când în când pentru a le furniza indicații directe, apoi foloseam metodele de învățământ la distanță, deci, putem spune că mi-am început cariera făcând învățământ hibrid. Învățământul la distanță v-a face educația mai flexibilă, dar nu v-a înlocui niciodată interacțiunile față în față, deoarece oamenii sunt ființe sociale. Poți să stai acasă și să urmărești un film pe Netflix, dar câteodată simți nevoia să mergi la cinematograf împreună cu prietenii, să fii înconjurat de oameni. De asemenea există discipline de studiu care implică lucruri concrete de făcut, iar învățământul online nu poate înlocui interacțiunea directă.

Iulian Stoica: În Declarația de Valori a Universității

Internaționale Danubius inovația este un principiu de bază. Care sunt inovațiile educaționale care v-au impresionat cel mai mult în ultimii ani?

Dr. Steve O. Michael: Cea mai mare inovație pe care am văzut-o în ultima vreme este implementarea soluțiilor de inteligență artificială în educație. Dacă te uiți la această inovație, trebuie să privim și capacitatea studenților de a analiza critic informațiile pe care le furnizează inteligența artificială. Capacitatea de a corecta și de a furniza lucrări mai bune folosind informațiile obținute astfel îmbunătățesc, așadar, procesul de educație al studenților. Unii pot spune că este rău că studenții folosesc inteligența artificială și nu mai gândesc cu propria minte, dar dacă ne gândim că înainte toate calculele matematice trebuiau făcute manual, astăzi lăsăm munca aceasta doar calculatoarelor. Așadar, inovația aceasta ne obligă să ne concentrăm pe gândirea critică mai degrabă decât pe abilități operaționale pe care le poate face tehnologia în locul nostru.

Iulian Stoica: În acest context, ați vorbit despre impactul tehnologiei asupra studentului, ce calități ar trebui să aibă profesorul viitorului?

Dr. Steve O. Michael: În ceea ce privește profesorul, acesta trebuie să fie în fruntea cunoașterii tehnologiei, să se pregătească continuu, să-și îmbogățească

cunoștințele, așa încât să fie permanent călăuză pentru studenții lui. Profesorii și studenții trebuie să aibă acces la cea mai nouă tehnologie, iar universitățile trebuie să le asigure accesul la cele mai noi descoperiri. De aceea noi cerem permanent profesorilor noștri să se dezvolte profesional cu ajutorul cursurilor specializate. Astăzi foarte mulți studenți folosesc telefonul pentru a-și face temele, ei pot să stea la o cafea sau oriunde, profesorul, de asemenea, poate să nu fie în cadrul clasic al universităților și să le corecteze temele studenților pe telefon sau laptop de acasă sau chiar dintr-o cafea! Așadar este important ca profesorii să țină ritmul în domeniul tehnologiei.

Iulian Stoica: Universitățile nu mai sunt doar furnizori de educație ci și creatoare de cunoștințe, cum poate Universitatea Internațională Danubius să-și dezvolte mai mult componenta de cercetare și inovație?

Dr. Steve O. Michael: Universitățile au trei misiuni foarte importante, prima dintre ele este crearea de cunoștințe, a doua este de transmitere a cunoașterii și a treia este, ceea ce noi numim serviciile către societate. În principiu crearea de cunoaștere se numește în general „cercetare”, civilizația umană depinde de cunoștințele și cunoașterea colectivă a societății, iar prin cercetare continuăm să extindem această cunoaștere. La un moment dat aveam credințe pe care nu le mai avem astăzi, iar acest lucru se întâmplă datorită cunoștințelor și cunoașterii. Practica medicală, de exemplu, datorită cunoștințelor acumulate prin cercetare s-a schimbat radical față de cum era în trecut, iar oamenii trăiesc mai mult și mai bine. Deci iată cum rolul principal al profesorilor este să facă cercetare! De aceea scriem lucrări, articole, colectăm și analizăm date, scriem cărți ca să extindem marginile cunoașterii! Un profesor bun nu doar predă cunoștințele acumulate, creează permanent materiale noi, iar cursurile vor deveni mai vii, mai interesante. De exemplu, când eram student mi se cerea să studiez pe cont propriu pentru a scrie teme, ca masterand să colectez și să interpretez singur date, iar ca doctorand cunoștințele acumulate și metodele de analiză mi-au permis să realizez lucrări și proiecte interesante, dar mult mai complexe. La Universitatea Internațională Danubius încurajăm și extindem aceste metode, crescând și nivelul de așteptări pentru universitatea noastră.

Iulian Stoica: Dacă ați dori să transmiteți un sfat, un mesaj pentru o persoană care se gândește să vină să studieze la Universitatea Internațională Danubius, care ar fi acesta?

Dr. Steve O. Michael: Cel mai bun sfat pe care l-aș putea da ar fi: Alătură-te nouă, la Universitatea Internațională Danubius pentru a beneficia de cunoștințe care să te facă un lider global, un loc în care folosirea celei mai noi tehnologii asigură flexibilitate în această călătorie academică, vino aici unde profesorii știu cine ești, te cunosc, pentru că nu este un loc atât de mare încât să te simți pierdut în mulțime! Sunt aici pentru a aduce cunoștințele și înțelegerea educației din Statele Unite, unde mi-am petrecut cea mai mare parte a carierei în managementul universitar ca să facem Universitatea Internațională Danubius una dintre cele mai bune, dacă nu chiar cea mai bună universitate privată din estul Europei. Așadar vino să faci parte din povestea Universității Internaționale Danubius!

Autor: **Iulian Stoica**, F.C.R.I., spec. Media Digitală
Coordonator: asist. univ. dr. **Mirela Curcă**
Traducere: conf. univ. dr. **Alina Beatrice Cheșcă**

„Leadershipul nu vine dintr-un titlu sau o funcție, ci din experiență”

Interviu cu Președintele Universității Internaționale Danubius, Dr. Andy Pușcă

1. Care sunt principalele direcții strategice pe care le urmăriți în conducerea Universității Internaționale Danubius?

Greu de răspuns scurt la asta, pentru că o universitate nu e ceva ce poți conduce doar cu strategii pe hârtie, e un ecosistem viu. Dar dacă ar fi să simplific, aş spune că Danubius merge pe trei mari direcții: internaționalizare, pentru că nu mai poți face educație într-o bulă locală, trebuie să fii conectat la ce se întâmplă în lume; inovație, adică să ne adaptăm la noile tehnologii, la modul în care studenții învață azi, fără să rămânem prizonieri în metode vechi; și, nu în ultimul rând, conexiunea cu realitatea – să formăm oameni care chiar pot face ceva după facultate, nu doar să aibă o diplomă frumoasă.

2. Cum definiți un leadership eficient în mediul academic și care sunt principiile care vă ghidează în luarea deciziilor?

Leadershipul în educație e un fel de jonglerie continuă. Nu poți fi nici dictator, nici prea permisiv. Eu cred că un lider academic trebuie să fie vizibil, să ia decizii clare, dar să și lase loc altora să-și găsească drumul. Nu cred în „șefi” în educație, cred în oame-

ni care creează contexte în care ceilalți pot crește. Iar principiile? Hmm... claritate, curaj și, de multe ori, răbdare. Și, dacă pot să adaug, să nu te iei niciodată prea tare în serios, să știi că oricând poți învăța ceva nou.

3. Ce provocări întâmpinați în menținerea unui echilibru între autonomie universitară, calitatea educației și cerințele pieței muncii?

Aici e, probabil, cel mai greu. Autonomia universitară e un concept frumos, dar în realitate trebuie să jonglezi cu multe constrângeri: legislație, finanțare, așteptările studenților și, bineînțeles, piața muncii, care se schimbă mai repede decât putem noi adapta programele. Eu încerc să țin un echilibru între a păstra standardele academice și a fi pragmatic. Adică, da, avem nevoie de o bază teoretică solidă, dar nu putem ignora că tinerii au nevoie de competențe aplicabile. Dacă îi învățăm doar pentru examene, am pierdut pariul.

4. Cum reușiți să îmbinați tradiția academică cu nevoia de inovare și adaptare la noile cerințe educaționale?
Nu e ușor. Universitățile au o inerție uriașă, se schimbă greu, dar lumea din jur se schimbă rapid. Trebuie să respecti tradiția – fără ea, pierzi identitatea – dar nu poți rămâne blocat în metode care nu mai funcționează. Noi am investit mult în digitalizare, în modele de învățare mai flexibile, dar și în deschiderea spre colaborări internaționale. Schimbarea vine, de multe ori, mai repede din exterior decât din interior.

5. Cum vedeți viitorul Universității Internaționale Danubius în următorii 10 ani?

Vreau să cred că Danubius va deveni un punct de referință, nu doar în România, ci și în regiunea extinsă. Nu mă interesează să fim cei mai mari, ci să fim relevanți. Asta înseamnă mai mulți studenți internaționali, programe de studiu adaptate la viitor, mai multe parteneriate reale cu universități și companii. Și, foarte important, să rămânem un loc unde oamenii simt că se dezvoltă, nu doar că trec printr-un sistem.

6. Universitatea Danubius promovează educația antreprenorială. Cum pregătiți studenții pentru a deveni lideri în afaceri?

Simple spus: îi punem să facă, nu doar să învețe din cărți. Avem proiecte, parteneriate, cursuri aplicate. Le spun mereu că nu există o rețetă sigură pentru succes, dar există principii care ajută: curaj, perseverență, adaptabilitate. Și că e mai bine să înveți din greșeli decât să nu încerci nimic.

7. Cum poate o universitate să devină un catalizator pentru dezvoltarea economică și socială a comunității locale?

Dacă o universitate există doar pentru a da diplome, e un eșec. Noi vrem să avem un impact real, să aducem resurse, idei, oportunități în comunitate. Avem proiecte cu antreprenori locali, sprijinim inițiativele studenților, încercăm să fim un punct de întâlnire între educație și economie.

8. Ce inițiative antreprenoriale derulează universitatea pentru a sprijini studenții care doresc să își lanseze propriile afaceri?

Încercăm să oferim studenților mai mult decât un curs teoretic despre antreprenoriat. Le punem la dispoziție proiecte reale în care să își testeze ideile, avem parteneriate cu antreprenori care pot oferi feedback, organizăm competiții de startup-uri și oferim acces la mentori din diverse domenii. Spre exemplu, am avut studenți care au venit cu idei foarte bune și, în loc să le țină doar pentru un plan de afaceri pe hârtie, i-am pus în legătură cu oameni care i-au ajutat să le transforme în proiecte viabile.

Problema cea mai mare la început nu e ideea, ci lipsa sprijinului concret. Degeaba ai o idee genială dacă nu știi cum să o pui în practică sau dacă nu ai pe cineva care să-ți spună unde greșești. Asta încercăm să oferim un mediu în care e ok să experimentezi, să înveți, să încerci fără teama de eșec.

9. Ce lecții din experiența dumneavoastră antreprenorială le transmiteți studenților care vor să urmeze această cale?

În primul rând, că e un drum greu și că trebuie să fie pregătiți pentru suferințe și coborâșuri. Nu există succes rapid, iar dacă cineva le spune că da, fie vinde iluzii, fie a avut un noroc extraordinar. Antreprenoriatul e despre adaptabilitate, despre a învăța din greșeli și despre a nu renunța când apar primele obstacole. Le mai spun că e important să aibă un plan, dar să nu

se îndrăgostească prea tare de el. Piața te forțează să te adaptezi, să schimbi direcția, să fii deschis la feedback. Ce funcționa ieri, mâine poate fi complet depășit. E mai bine să pivotezi decât să insiști pe o idee care nu are viitor.

Și mai e ceva – oamenii cu care te înconjoari sunt mai importanți decât produsul sau serviciul pe care îl crezi. Poți avea cea mai bună idee, dar dacă nu ai echipa potrivită, vei eșua.

10. Cum vedeți rolul parteneriatelor între universități și mediul de afaceri în formarea viitoarelor generații de lideri?

Fără parteneriate reale cu mediul de afaceri, universitățile riscă să devină irelevante. Nu putem să ne prefacem că formăm viitori lideri doar prin cursuri și examene. Oamenii învață cel mai bine prin practică, prin contact direct cu realitatea. De aceea, la Danubius ne dorim întotdeauna colaborări cu companii, organizații și antreprenori care pot oferi studenților șansa de a vedea cum funcționează lucrurile în afara sălii de curs. Fie că vorbim de internship-uri, proiecte comune sau chiar sesiuni în care lideri din diverse industrii vin să împărtășească din experiența lor, aceste interacțiuni fac diferența între o educație teoretică și una care chiar pregătește pentru viața reală.

11. Care sunt principalele proiecte sociale și de responsabilitate pe care Universitatea Danubius le-a implementat sub conducerea dumneavoastră?

Încercăm să fim mai mult decât o instituție de învățământ, vrem să avem un impact real în comunitate. Avem proiecte prin care sprijinim tinerii din medii defavorizate, cu nevoi speciale de educație, oferim burse și încercăm să deschidem educația către cei care altfel nu ar avea acces la ea, chiar către primul student din familia din care provine. Avem și proiecte legate de sustenabilitate, de digitalizare a educației și de sprijin pentru antreprenorii locali. Cred că o universitate trebuie să fie un punct de sprijin pentru comunitate, nu doar un loc unde se dau diplome.

12. Credeți că universitățile trebuie să aibă un rol activ în rezolvarea problemelor sociale? Cum se implică Danubius în acest sens?

Da, fără îndoială. Universitățile nu sunt turnuri de fildeș, sunt instituții care trebuie să fie conectate la realitatea în care trăiesc. Educația nu înseamnă doar acumulare de cunoștințe, ci și formarea unor oameni care înțeleg societatea și vor să contribuie la îmbunătățirea ei. La Danubius încercăm să avem

inițiative prin care să punem studenții față în față cu problemele reale ale comunității. De exemplu, proiecte de voluntariat, parteneriate cu ONG-uri sau chiar proiecte academice aplicate – studenții de la Drept analizează cazuri sociale și spețe concrete, cei de la Comunicare își propun campanii de conștientizare. Vrem ca educația să aibă un impact concret.

13. Cum poate o instituție academică să contribuie la formarea unor cetățeni responsabili și implicați social?

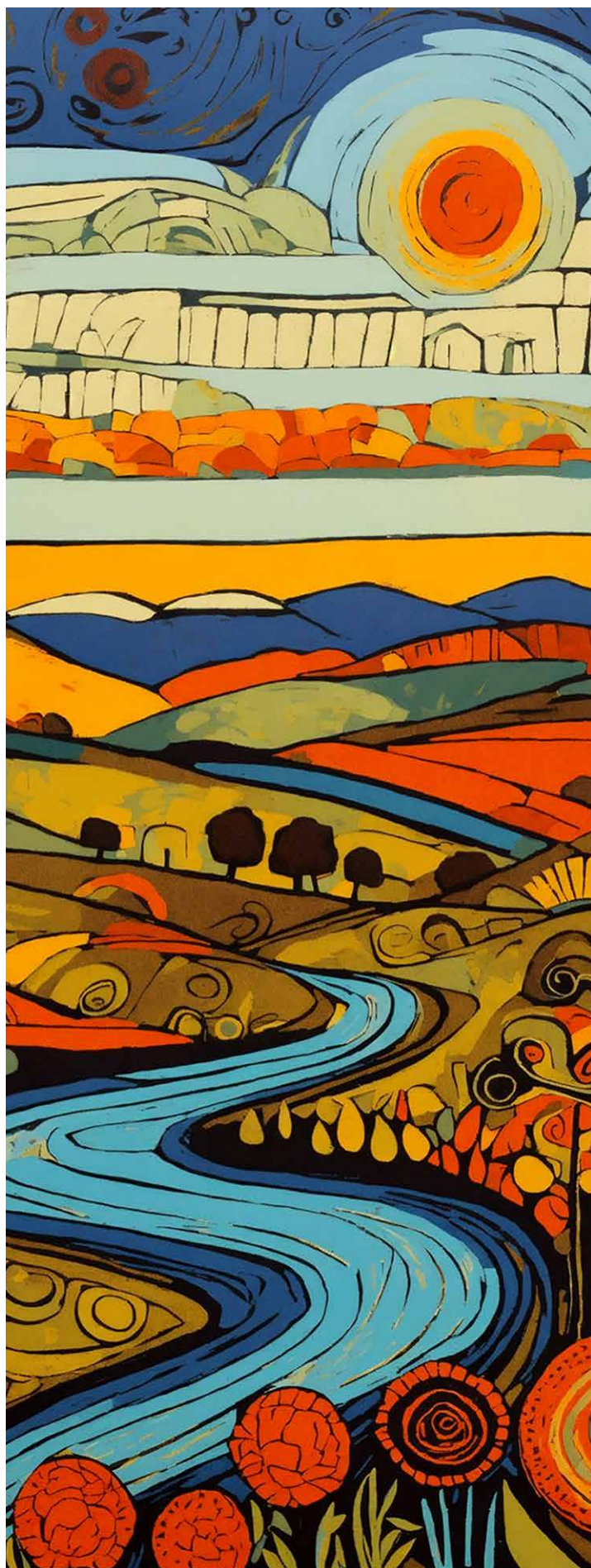
Prin modelul pe care îl oferă. Nu poți forma oameni responsabili doar prin cursuri teoretice despre etică și responsabilitate socială. Trebuie să le arăți, să le oferi contexte în care să exerseze aceste valori. Dacă într-o universitate domnește indiferența, birocrăția, lipsa de implicare, atunci așa vor fi și absolvenții ei. Dacă, în schimb, creezi un mediu în care oamenii sunt încurajați să se implice, să vină cu idei, să ajute, atunci asta se va reflecta și în modul în care vor trăi mai departe

14. În ce măsură colaborările internaționale pot aduce beneficii nu doar educaționale, ci și sociale pentru studenți și comunitate?

Colaborările internaționale sunt o fereastră către lume. Studenții noștri nu trebuie să fie pregătiți doar pentru România, ci pentru un mediu global. Faptul că pot învăța alături de colegi din alte țări, că pot participa la schimburi academice, că au acces la modele educaționale diverse îi face mai deschiși și mai pregătiți pentru viitor. Și mai e ceva – aceste colaborări schimbă și comunitatea locală. O universitate internațională aduce diversitate, deschidere, idei noi. Nu mai suntem doar într-un oraș din România, suntem parte dintr-o rețea globală.

15. Ce mesaj ați transmite tinerilor care doresc să urmeze o carieră în leadership, fie în mediul academic, fie în antreprenoriat?

Să aibă răbdare, să învețe constant și să nu le fie frică de eșec. t, din greșeli, din capacitatea de a inspira și de a aduce schimbare reală. Și, cel mai important, să nu uite că oamenii sunt mai importanți decât orice strategie.

Autor: **Iulian Stoica**, F.C.R.I., spec. Media Digitală
Coordonator: asist. univ. dr. **Mirela Curcă**

Interviu despre proiectele pe care le are în derulare primarul comunei Petricani din județul Neamț

Domnul Vasiliu Ion-Ticușor este primarul comunei Petricani, județul Neamț din anul 2016. Acesta este născut pe data de 3 iunie 1970, intrând în politică și fiind consilier în Partidul România Mare în anul 1998. Absolvent al Facultății de psihologie, dar și Administrație Publică, domnul Vasiliu și-a început cariera ca specialist în proiecte de dezvoltare regională și a acumulat o experiență vastă în administrația locală. De-a lungul mandatului său, a pus un accent deosebit pe atragerea de fonduri europene, reușind să implementeze proiecte importante, precum modernizarea infrastructurii rutiere, crearea de noi spații verzi, etc. De asemenea, primarul este cunoscut pentru inițiativele sale în sprijinul educației și culturii locale, inclusiv modernizarea școlilor și organizarea unor evenimente care să promoveze tradițiile comunității. În prezent, domnul Vasiliu își concentrează eforturile asupra unor proiecte ambițioase menite să transforme comuna într-un model de dezvoltare sustenabilă. Astăzi, ne întâlnim cu dumnealui pentru a discuta problemele comunității și soluțiile propuse pentru acestea.

Andreea V: Bună ziua, domnule primar! Vă mulțumesc că ați acceptat să-mi acordați acest interviu pentru lucrarea pe care o pregătesc la facultatea de Comunicare și Relații Publice de la Universitatea Internațională Danubius din Galați. Aș vrea să discutăm despre proiectele pe care le aveți în derulare.

Domnul Primar: Bună ziua, Andreea! Îți mulțumesc pentru invitație și mă bucur să-ți pot fi de ajutor pentru această lucrare. În acest moment, administrația locală derulează mai multe proiecte importante:

1. Actualizare Plan Urbanistic General (PUG), comuna Petricani, în format vectorial G.I.S.

- **Descriere:** Actualizarea PUG reprezintă baza pentru planificarea urbanistică și administrativă a comunei. Formatul vectorial G.I.S. permite integrarea datelor geospațiale pentru o mai bună gestionare a resurselor și a teritoriului.

- **Impact:** Sprijinirea dezvoltării economice și sociale printr-un plan modern, adaptat nevoilor comunității.

- **Beneficii:** Clarificarea limitelor proprietăților, identificarea zonelor de dezvoltare și protejarea mediului.

2. Creșterea eficienței energetice a rețelei publice de iluminat stradal

- **Descriere:** Proiectul vizează modernizarea sistemului de iluminat stradal prin înlocuirea corpurilor de iluminat existente cu echipamente eficiente energetic, precum LED-uri.

- **Impact:** Reducerea consumului de energie cu până la 60% și scăderea emisiilor de CO₂.

- **Beneficii:** Economii la bugetul local și sporirea siguranței publice.

3. Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice

- **Descriere:** Instalarea stațiilor de reîncărcare contribuie la dezvoltarea infrastructurii de transport ecologic, încurajând utilizarea vehiculelor electrice.

- **Impact:** Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și promovarea unui transport sustenabil.

- **Beneficii:** Crearea unui mediu mai curat și acces la tehnologia viitorului.

4. Reabilitare și modernizare drumuri de interes local

- **Descriere:** Reabilitarea infrastructurii rutiere din comună, cu asfaltare și modernizare a drumurilor deteriorate.

- Impact: Creșterea mobilității locuitorilor și facilitarea accesului către servicii publice și private.
- Beneficii: Drumuri mai sigure, reducerea timpului de deplasare și creșterea atractivității economice a zonei.

5. Achiziție autoutilitară Iveco 3,5 tone

- Descriere: Achiziționarea unei autoutilitare multifuncționale pentru activitățile gospodărești și administrative.
- Impact: Sporirea capacității de intervenție pentru lucrări de întreținere.
- Beneficii: Optimizarea lucrărilor locale (transport materiale, intervenții rapide).

6. Cadastru sistematic gratuit

- Descriere: Înscrierea gratuită a terenurilor în cartea funciară prin intermediul unui proiect național.
- Impact: Clarificarea situației juridice a proprietăților și facilitarea accesului la investiții.
- Beneficii: Proprietari cu acte în regulă și eliminarea conflictelor de proprietate.

7. Reabilitare termică și modernizare a Școlii Profesionale Petricani

- Descriere: Proiectul prevede lucrări de eficiențizare energetică, modernizare a clădirii și dotare cu echipamente noi.
- Impact: Îmbunătățirea condițiilor de studiu și reducerea costurilor cu energia.
- Beneficii: Elevi și profesori într-un mediu educațional modern și confortabil.

8. Masă sănătoasă pentru elevi

- Descriere: Implementarea unui program care asigură o masă zilnică echilibrată pentru elevii din comună.
- Impact: Reducerea abandonului școlar și sprijinirea sănătății copiilor.
- Beneficii: Creșterea performanței școlare și a nivelului de trai pentru familiile defavorizate.

9. Dotare cu mobilier, materiale didactice și echipamente digitale pentru școli

- Descriere: Echiparea școlilor cu mobilier modern, table interactive și alte echipamente digitale.
- Impact: Creșterea calității actului educațional și integrarea tehnologiei în procesul de predare.
- Beneficii: Elevii vor beneficia de resurse moderne pentru învățare.

10. Reabilitarea dispensarului uman din satul Petricani

- Descriere: Modernizarea dispensarului pentru a oferi servicii medicale de calitate.
- Impact: Acces îmbunătățit la servicii de sănătate pentru întreaga comunitate.

- Beneficii: Confort sporit pentru pacienți și reducerea deplasărilor către alte localități.

PROIECTE DEPUSE SPRE FINANȚARE (Viitoare):

11. Reabilitarea Școlii Primare nr. 2 din satul Petricani

- Modernizare integrală, cu accent pe eficiență energetică.

12. Rețea inteligentă de gaze naturale

- Asigurarea distribuției gazelor în parteneriat cu alte comune.

13. Construirea unei săli de sport școlare

- Spațiu destinat activităților sportive, cu tribună pentru 102 locuri.

14. Construirea și dotarea unei grădinițe cu program prelungit

- Destinat copiilor din satul Tîrpești, cu facilități moderne.

15. Sistem de alimentare cu apă și canalizare

- Un proiect de bază pentru îmbunătățirea condițiilor de viață.

16. Producere energie din surse regenerabile

- Utilizarea panourilor solare pentru consum propriu.

17. Construire poduri și punți pietonale

- Refacerea infrastructurii afectate de calamități.

18. Modernizare drumuri afectate de calamități

- Proiect complementar pentru reabilitarea infrastructurii rutiere.

19. Modernizarea sediului primăriei

- Eficientizarea energetică a noului sediu.

PROIECT BUGETAT DE CONSILIUL LOCAL PETRICANI:

20. Reparații la străzi locale

- Lucrări de întreținere și reparație pentru drumurile comunei.

PROIECT BUGETAT DE CONSILIUL JUDEȚEAN NEAMȚ:

21. Achiziționarea unui microbuz electric pentru transportul elevilor

- Transport ecologic, adaptat nevoilor comunității școlare.

Aceste proiecte urmăresc să transforme comuna Petricani într-o comunitate modernă, cu infrastructură adaptată cerințelor actuale, educație de calitate, servicii medicale accesibile și un mediu mai curat.

Andreea V: Vă mulțumesc foarte mult, domnule primar, pentru timpul acordat și pentru răspunsurile detaliate. Aceste informații îmi vor fi de mare ajutor în realizarea interviului pentru facultate.

Domnul Primar: A fost o plăcere să discutăm despre proiectele pe care le derulăm. Îți voi trimite și câteva fotografii relevante legate de proiectele menționate. Cred că acestea vor completa foarte bine informațiile pe care ți le-am oferit.

Autor: **Vasiliu Andreea**, F.C.R.I., spec. C.R.P.
Coordonator: asist. univ. dr. **Mirela Curcă**

Interviu despre literatură, tehnologie, AI și altele cu scriitoarea Irina Dumitru

Irina Dumitru este una dintre cele mai promițătoare autoare ale literaturii contemporane, creând povești captivante care traversează granițele dintre science fiction, fantasy și literatura pentru copii. Cu o facultate făcută la Galați și una la București, Irina este totuși buzoiancă cu sufletul, dar cărțile ei se adresează lumii întregi. Prin operele sale, autoarea explorează teme profunde precum prietenia, curajul, inovația tehnologică și impactul acesteia asupra umanității. Fiecare dintre cărțile ei reprezintă o fereastră către lumi pline de mister, aventură și emoție.

Debutul literar al Irinei Dumitru, „Sophie, robotul cu suflet”, deschide poarta către o poveste plină de acțiune și emoție. Sophie este un robot creat de doctorul Erick Swartz într-un laborator secret de pe Insula Fără Nume. Însă scopul pentru care a fost creată – distrugerea lumii – îi este contestat de propria conștiință și de relația cu prietenii săi umani. Cartea explorează teme precum natura prieteniei, descoperirea de sine și lupta dintre bine și rău. Povestea, destinată copiilor, atrage însă și adulții prin profunzimea personajelor și dinamica evenimentelor. Sophie nu este doar un robot, ci un simbol al nevoii de a alege ceea ce este corect, indiferent de circumstanțe.

Urmând succesul primului roman, „Oscar, vrăjitor” aduce o notă ludică și optimistă în creația autoarei. Oscar este un băiat obișnuit, a cărui imaginație bogată îi creează adesea probleme. Când mama sa îi spune că provine dintr-o familie de vrăjitori, viața lui se schimbă complet. Încercător în visurile sale, Oscar demonstrează că determinarea și curajul pot transforma orice obstacol într-o oportunitate. Această poveste este un omagiu adus copilăriei și puterii de a visa. Irina Dumitru reușește să transmită lecții valoroase într-o manieră jucăușă, oferindu-le celor mici un erou cu care să se identifice.

„Ceața albastră” reprezintă o incursiune îndrăzneată în literatura science fiction, îmbinând miturile locale cu o viziune futuristă. Acțiunea pornește de la un fenomen paranormal din munții Buzăului, unde tunelele misterioase ascund mai mult decât povești străvechi. În acest univers utopic, oamenii trăiesc sub supravegherea constantă a unui cip implantat, iar pacea este menținută de orioni, extraterestri sosiți din Constelația Orion. În centrul poveștii se află David Iacob, un medic care

ascunde un secret periculos. Viața lui este răsturnată de Maya, o rebelă care îl răpește pentru a o salva pe mama sa. Romanul explorează teme precum libertatea, etica tehnologică și sacrificiul, păstrând cititorii în suspans până la ultima pagină.

Romanul „Pierdut geniu” este dedicat publicului Young Adult și aduce în prim-plan povestea lui Mark, un tânăr din spectrul autist cu o inteligență excepțională. Alături de prietena sa Ariana, Mark pornește într-o călătorie cu trenul care devine rapid o luptă pentru supraviețuire. Apariția unui necunoscut înarmat declanșează un șir de evenimente care duc la dispariția lui Mark și la încercările disperate ale Arianei de a-l găsi. Această poveste intensă combină suspansul cu teme precum acceptarea, prietenia și depășirea limitelor personale. Dumitru reușește să creeze o lume care reflectă atât fragilitatea, cât și puterea relațiilor umane.

Opera Irinei Dumitru este un univers în sine, unde tehnologia, magia și mitologia coexistă. Prin fiecare poveste, autoarea reușește să ofere o perspectivă unică asupra lumii, explorând dilemele morale și emoționale ale personajelor sale. Cărțile ei sunt mai mult decât divertisment – sunt invitații la reflecție asupra naturii umane, a prieteniei și a curajului de a schimba lumea.

Iulian Stoica: Prin munca sa, Irina Dumitru devine o punte între lumi, aducând împreună tehnologia și fantezia, știința și magia. De unde vine, Irina Dumitru, fascinația ta pentru acest univers și pentru că vedem în creația ta că te adresezi cititorilor de toate vârstele, la cine te gândești în primul rând atunci când scrii? Scrisul presupune nu doar talent, ci și multă pasiune și disciplină. Cum a început povestea ta ca scriitoare? Ce te-a inspirat să scrii primul roman, „Sophie, robotul cu suflet”?

Irina Dumitru: Sophie, robotul cu suflet este povestea dedicată copiilor mei, scrisă pe vremea când eram acasă în concediu de creștere copil și mă simțeam lipsită de sens. Îmi doream să îi ofer fetiței mele o poveste care să o inspire. Cred că, în acele momente, am fost și influențată de lecturile mele din acea perioadă, mai exact, de Omul pozitronic al lui Isaac Asimov. Sincer, eram extrem de completată pe vremea aceea și nu eram sigură dacă aveam sau nu talent literar. Am publicat un capitol din Sophie sub un pseudonim pe rețelele sociale, unde am primit încurajări și feedback pozitiv din partea unor persoane necunoscute. Printre acestea era și Luminița Cărpinișan, o învățătoare extraordinară din Brașov, care în ziua următoare le-a citit textul copiilor de la școală. Mi-a trimis apoi desenele copiilor cu mențiunea că aceștia așteptau continuarea poveștii. Așa am reușit, în șase luni, să termin de scris cartea, având permanent un feedback din partea publicului meu, copiii cărora le trimiteam periodic câte un capitol. După cum spuneai, e nevoie de disciplină pentru a scrie o carte, iar, dincolo de talent, stă o muncă uriașă.

I.S.: Romanul „Ceața albastră” combină elemente de science fiction și mitologie locală. Ce te-a atras către această combinație? Cum ai integrat miturile legate de Munții Buzăului în povestea ta futuristă? O să urmeze o continuare a romanului în care legendele despre ceața misterioasă și tunelurile antice să fie mai mult abordată?

I.D.: O parte din mine mereu a fost atrasă de ideea de supranatural și de literatura științifico-fantastică.

Perioada în care am stat cu copiii acasă a fost una prolifică pentru lectură și asta m-a făcut să-mi doresc să scriu și eu. Voiam să scriu ceva care să-mi mulțumească dorința de a găsi rețeta perfectă pentru o carte, una care să îmbine SF-ul cu misticul. Totuși, dacă e să fiu sinceră, cred că soțul meu mi-a povestit despre ceața albastră și interesul lui Ceaușescu pentru acest fenomen din Munții Buzăului. Am căutat apoi cărți pe aceeași tematică, precum și despre legendarele tuneluri din Munții Bucegi și așa s-a născut ideea. Cât despre o continuare a seriei, la un moment dat am cochetat cu ideea de a spune povestea lui Tudor Jacob, tatăl protagonistului. Nu exclud asta pe viitor, însă, din lipsă de timp și, totodată, pentru că mintea mea de artist aleargă în toate direcțiile, încerc să mă disciplinez și să iau fiecare proiect de carte din aproape în aproape.

I.S.: În operele tale, tehnologia are adesea un rol central, dar este mereu legată de dileme etice și emoționale. Ce mesaj dorești să transmiți cititorilor despre relația dintre om și tehnologie?

I.D.: E o întrebare cât se poate de complicată. Îmi amintesc de primul meu televizor alb-negru, în vreme ce am conversații în germană cu ChatGPT. Folosesc zi de zi tehnologia și mă ajută foarte mult, fiind permanent conștientă de faptul că această explozie tehnologică a luat prin surprindere umanitatea, care nu pare pregătită pentru nivelul la care aceasta va evolua în viitor. Dacă nu este folosită judicios, tehnologia poate fi periculoasă, un exemplu concludent fiind chiar alegerile prezidențiale de anul acesta din România. De asemenea, inteligența artificială mi se pare fascinantă și cred că suntem la un pas de a crea o formă de inteligență care să aibă și emoții, așa cum este Sophie. Emoțiile pot fi un lucru constructiv, însă pot fi și unul distructiv, dacă acestea scapă de sub control, cum se întâmplă în cazul oamenilor. Dacă e să vorbim ipotetic, mi-aș dori ca o viitoare formă de inteligență artificială capabilă de emoții să preia frumosul de la oameni. Mesajul meu pentru cititori este exact acesta, dacă o mașinărie poate fi umană, noi ce scuză avem? Empatia e una dintre valorile pe care doresc să le transmit.

I.S.: Romane precum „Pierdut geniu” și „Sophie, robotul cu suflet” sunt dedicate copiilor și tinerilor. Ce provocări întâmpini atunci când scrii pentru acest public? Cum reușești să îmbini aventura cu lecțiile de viață importante? Ce alte teme importante vrei să abordezi în cărțile adresate tinerilor și copiilor?

I.D.: E esențial pentru un scriitor să-și adapteze mesajul pentru fiecare public în parte. Cele două cărți pe care le-am menționat împărtășesc această idee a

toleranței și a empatiei, însă stilul este unul complet diferit, cea dintâi fiind un roman Young Adult, iar cealaltă un roman pentru copii. Consider că scriitorii de cărți pentru copii au obligația morală de a transmite valori către publicul în dezvoltare. În cartea mea de aventură pentru copii, Oscar, vrăjitor, abordez tema curajului și autodepășirii, precum și problema pe care o constituie bullyingul în zilele noastre și cum poate un copil să îi facă față.

I.S.: “Oscar, vrăjitor” este o poveste cu mult umor și magie. Cum ai construit personajul lui Oscar? Există vreun element autobiografic în acest personaj sau în povestea sa?

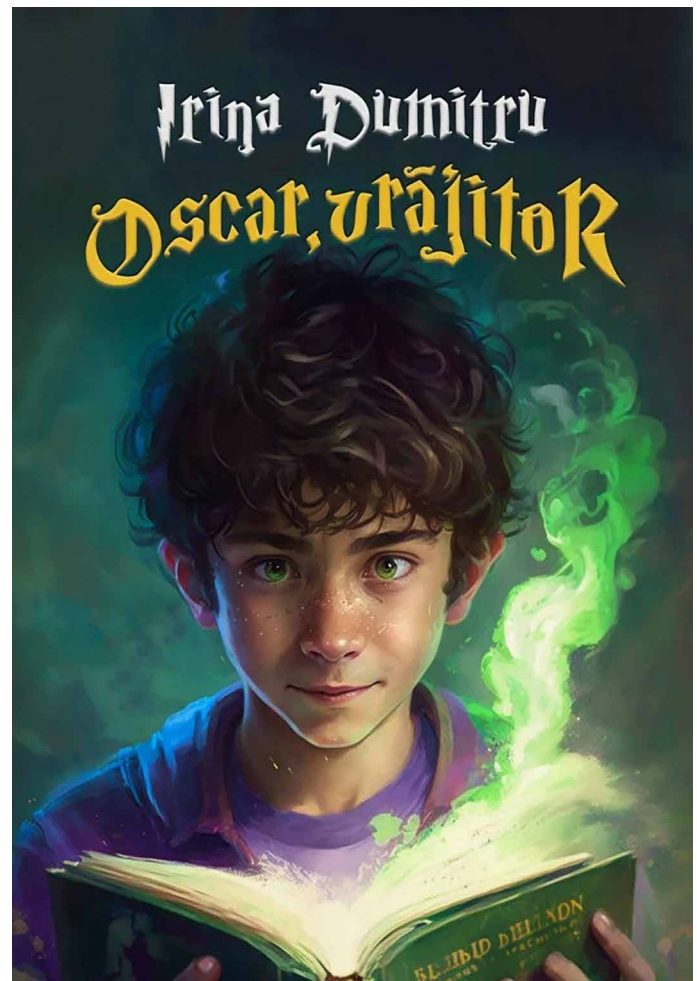
I.D.: Zâmbesc numai amintindu-mi de Oscar, un personaj atât de simpatic și de „liber”, să zicem, căruia nu îi pasă de ceea ce cred ceilalți despre el, care se autodepășește și care, cu entuzismul lui, îi cucerește și pe ceilalți. Personajul a luat naștere în mintea mea pornind de la o scenă petrecută acum mulți ani, când doi băieți stăteau pe bordură, iar unul dintre ei a scăpat înghețata pe care o mânca. Imediat, a ridicat-o și a suflat în ea, apoi a continuat să o mănânce liniștit, plină de praf și pietricele. Așa a început povestea lui Oscar.

I.S.: Cum arată o zi obișnuită pentru tine în calitate de scriitoare? Ai un ritual specific sau un loc preferat unde îți găsești inspirația?

I.D.: În calitate de scriitoare și mamă care trebuie să plătească și facturi, o zi obișnuită e o zi agitată. Trăim în România, nu uitați! Din păcate, în afară de câteva persoane care se pot lăuda că trăiesc numai din scris, noi, toți ceilalți, trebuie să avem și un job stabil care să ne poată sprijini pasiunea. Sincer, sunt din ce în ce mai rare momentele în care reușesc să mai scriu, de obicei în concedii, iar atunci când o fac, în general prefer să nu mai am nimic altceva de făcut în acea zi. Am nevoie de liniște și nu mă refer la liniștea fonică, ci la calm în viața mea, lipsa grijilor. Astfel de momente sunt deja un lux. Nu am un ritual anume în ceea ce privește scrisul, însă, dacă povestea e deja începută, de fiecare dată o recitesc și corectez una-alta, pentru a intra atmosferă și în pielea personajelor. În afară de asta, nu am ceva anume.

I.S.: Care a fost cea mai memorabilă reacție pe care ai primit-o din partea unui cititor? Cum influențează feedback-ul publicului procesul tău de creație?

I.D.: Am avut parte de o reacție memorabilă din partea unui cititor sau cel puțin interesantă. Citise Ceața albastră și i s-a părut totul atât de viu, încât m-a întrebat care ar fi numele meu de orion. Nici n-am știut cum să-i răspund, dacă s-o iau drept o glumă, căci el a continuat, mărturisindu-mi că provenea din

constelația Orion. Mi-a spus numele lui de orion și faptul că simțea că am fi conectați; că și eu veneam de acolo, altfel n-aș fi avut de unde să știu atâtea detalii. Tipul credea în reîncarnare și era convins că de acolo ne trăgeam mai mulți, doar că uităm de la o viață la alta. E greu să contrazici pe cineva și nici nu m-am obosit, însă momentul a fost simpatic. Mă bucur de faptul că am fost atât de convingătoare cu povestea creată de mine. Acum, schimbând subiectul, feedbackul cititorilor creează dependență în cazul meu. Uneori, m-ajută să ies din impas atunci când am câte-un blocaj, alteori e ca un combustibil care mă face să scriu mai cu spor. Încerc să mă distanțez de această nevoie de feedback și să scriu de dragul de a da viață poveștilor din mintea mea.

I.S.: Ne poți oferi câteva indicii despre următorul proiect la care lucrezi? Vei rămâne în zona science fiction și fantasy sau plănuiești să explorezi și alte genuri? Sunt cărți ale tale pe care nu le-am amintit?

I.D.: Lucrez de ceva vreme la o carte ce se încadrează în genul thriller psihologic. Se numește „Cum să-ți procuri un craniu”. Este povestea unei studente la medicină care e nevoită să facă niște compromisuri morale pentru a face rost de un craniu, atât de necesar pentru a trece de examenul la anatomie. Deși nu conține elemente SF, cititorii mei vor putea să em-

patizeze cu personajul și dilemele lui existențiale. Am mai lansat până acum și trei cărți ilustrate pentru copiii preșcolari și de clasa pregătitoare, „Colțișor face cătite”, „Piticul Darius” și „Autobuzul prieteniei”. Cea din urmă are un mesaj anti-bullying pentru cei mici și îi învață cum să facă față unei astfel de situații.

I.S.: Ce ai dori să le transmiți cititorilor care îți descoperă pentru prima dată cărțile? Ce ai vrea să învețe sau să simtă după ce citesc poveștile tale?

I.D.: Poveștile mele sunt un amestec de emoție, aventură și întrebări care pot să te surprindă și să te facă să vezi lumea puțin altfel. Nu scriu doar pentru a distra – deși sper să fac și asta – ci și pentru a provoca, pentru a-i face să simtă că sunt parte din ceva mai mare, fie că este o aventură SF, o călătorie în magie sau o incursiune în relațiile dintre oameni. În funcție de carte și de publicul ei, aș vrea să simtă că nu sunt doar spectatori, ci parteneri de drum ai personajelor mele, să râdă, să plângă și să se lase surprinși alături de ele.

I.S.: Dacă ar fi să îi oferi un sfat unui scriitor aflat la început de drum, care ar fi acesta? Ce consideri că este cel mai important lucru de care trebuie să țină cont?

I.D.: Sunt șapte ani de când scriu și îmi amintesc cât de personal luam totul la început de drum. Eram foarte defensivă legat de scrisul meu și țineam foarte mult să am un feedback pozitiv. Sfatul meu pentru cei la început de drum este să fie conștienți că a greși e omenește, iar, mai ales la început, oamenii scriu mai puțin bine, mai greșesc. Asta nu înseamnă că nu pot învăța. Da, scrisul nu înseamnă numai talent. Scrisul se învață și presupune foarte multă muncă. Cursurile de scriere creativă (creatoare) sunt extrem de utile pentru a înțelege mai bine ce anume ar trebui să evite și cum. Recomand colaborarea cu betacititori, de asemenea, folosirea serviciilor unui editor profesionist după ce e sigur că textul se află în forma brută cea mai bună pe care o poate avea.

I.S.: Personajele tale sunt complexe și memorabile. Cum le dai viață? Ai un proces special pentru a dezvolta personalitatea și povestea fiecărui personaj?

I.D.: Îmi place să dau viață la propriu personajelor mele, intrând în mintea lor, scrutându-le gândurile cele mai ascunse și fiind, uneori, nemiloasă cu ele. Cred că rețeta pentru un personaj memorabil este una la fel de complexă precum oamenii reali, pentru că personajele trebuie să fie 3D, nu plate. Ele

nu pot fi doar „bune” sau „rele”; în schimb, trebuie să existe o paletă largă de griuri care le definește. Defectele, contradicțiile și vulnerabilitățile sunt cele care le dau viață cu adevărat. Când dezvolt un personaj, procesul meu începe cu o întrebare simplă: „Cine este cu adevărat această persoană, dincolo de acțiunile pe care le face?” Îmi imaginez trecutul lor, fricile, dorințele, motivațiile și chiar deciziile greșite pe care le-ar lua. Îmi place să le pun în situații dificile, să le testez limitele și să văd cum răspund la presiune. Uneori, nu sunt blândă cu ele, dar tocmai această luptă interioară le face să fie mai reale. De exemplu, David Iacob, protagonistul din Ceața albastră, este memorabil tocmai pentru că nu este perfect. Defectele lui – frica de a-și dezvălui secretul, lupta cu propria moralitate într-o lume controlată de orioni – îl fac să fie mai aproape de cititor. Este un om prins între ceea ce știe că trebuie să facă și ceea ce își dorește cu adevărat, iar această tensiune îl transformă într-un personaj viu, credibil. Pentru mine, cheia este să las personajele să își spună povestea. Nu le forțez să urmeze un traseu prestabilit, ci încerc să ascult ce ar face ele în mod natural. Cred că această autenticitate este ceea ce le face complexe și memorabile. Cititorii se pot regăsi în ele nu pentru că sunt perfecte, ci pentru că sunt imperfecte, vulnerabile și profund umane.

I.S.: Ce autori sau cărți ți-au influențat stilul de scriere? Există un scriitor pe care îl consideri un mentor spiritual?

I.D.: Când eram copil, am fost un mare fan al seriei Harry Potter, iar cartea mea, Oscar, vrăjitor, își are punctul de plecare tocmai în fascinația mea pentru această lume. Totuși, povestea lui Oscar are un stil și o abordare complet diferite. De fapt, inspirația directă a venit dintr-un articol citit într-o revistă americană, care povestea despre niște părinți, fani ai seriei, ce își crescuseră copiii spunându-le că provin dintr-o familie de vrăjitori, dar că nu au voie să facă magie în public. Această idee mi s-a părut fascinantă și mi-a oferit contextul perfect pentru a construi povestea. În ceea ce privește influențele din literatura SF, am fost profund impresionată de Ted Chiang. Modul său de a îmbina teme complexe, precum etica, știința și introspecția, mi-a influențat viziunea asupra genului.

I.S.: Scrierea pentru copii poate fi mai provocatoare decât pare. Cum reușești să creezi povești care sunt atât amuzante, cât și educative, fără să pară forțate?

I.D.: Scrierea pentru copii este o provocare unică, pentru că trebuie să echilibrezi mai multe elemente – să creezi o poveste captivantă, să introduci lecții valoroase și, mai ales, să le respecti inteligența. Copiii sunt cititori sinceri și atenți. Dacă simt că o poveste este forțată sau

că mesajul este prea explicit, își pierde interesul. De aceea, pentru mine, cheia este să îmbin distracția cu subtilitatea, astfel încât mesajele educative să fie înțelese natural, prin acțiuni și situații, nu prin moralizări directe. Când scriu, mă pun în pielea personajelor și în lumea copiilor cărora mă adresez. Îmi imaginez cum ar reacționa un copil în fața unei provocări sau cum ar percepe lumea din jurul lui. De exemplu, în Oscar, vrăjitor, m-am concentrat pe un personaj plin de energie, cu o imaginație debordantă, care îi aduce adesea încurcături, dar și soluții neașteptate. Prin situațiile amuzante și aventurile sale, copiii învață despre încredere în sine, curaj și puterea viselor, fără să simtă că cineva încearcă să îi educe. Un alt aspect important este umorul. Copiii adoră să râdă, iar eu încerc să creez scene care să fie atât amuzante, cât și relevante. De exemplu, în aceeași poveste, Oscar învață o lecție importantă despre empatie și prietenie, dar aceasta vine pe fundalul unei situații pline de întâmplări comice, care îi țin pe cititori captivați. Nu în ultimul rând, mă bazez pe sinceritate. Copiii apreciază poveștile care reflectă experiențe reale, fie ele transpuse în lumi fantastice sau nu. Nu evit să prezint conflicte sau momente dificile, pentru că acestea sunt o parte esențială a vieții. Ceea ce contează este cum personajele mele le depășesc, oferind copiilor modele pozitive și inspiraționale, dar într-un mod natural, care le lasă libertatea de a descoperi singuri mesajul poveștii. În final, cred că secretul constă în a scrie cu respect și autenticitate pentru lumea copiilor. Poveștile bune sunt cele care îi fac să râdă, să viseze și, fără să își dea seama, să învețe ceva valoros despre ei înșiși și despre lume.

I.S.: Cărțile tale par să aibă un fir comun, de la tehnologie la magie. Ai în vedere să creezi un univers ficțional interconectat, în care personajele din diferite cărți să se întâlnească?

I.D.: Deocamdată, fiecare carte rămâne o poveste de sine stătătoare, dar nu exclud ideea ca, într-o zi, să conectez aceste lumi și personaje într-un mod surprinzător. Literatura are acest dar minunat de a șterge granițele și de a ne permite să explorăm „ce ar fi dacă?”. Cine știe, poate că Sophie și Oscar se vor întâlni într-un univers comun, unde magia și tehnologia vor coexista pentru a crea o nouă aventură.

I.S.: În „Ceața albastră” folosești elemente din mitologia locală buzoiană. Ce alte mituri sau legende românești consideri că merită integrate în literatură și de ce?

I.D.: Mi-ai dat o idee excelentă pentru un posibil viitor proiect. (Irina se referă la o discuție anterioară

interviului. n.r.) Ideea de iele m-a fascinat dintotdeauna – acele ființe supranaturale care dansează noaptea, fermecând și pedepsind pe cei care le privesc. Sunt personaje misterioase, pline de contrast, iar povestea lor oferă o bogăție de teme și simboluri care pot fi reinterpretate într-un context modern sau fantastic.

I.S.: Science fiction-ul presupune o gândire inovativă și detalii tehnice bine documentate. Cum reușești să creezi lumi plauzibile, dar totodată fascinante, pentru cititorii tăi?

I.D.: Primul pas este documentarea. Înainte de a începe să scriu, mă asigur că înțeleg bine elementele științifice care stau la baza poveștii mele. De exemplu, în Ceața albastră, am fost inspirată de fenomenele paranormale din Munții Buzăului, dar am combinat aceste legende cu idei din biotehnologie și etica supravegherii tehnologice. M-am întrebat: „Cum ar arăta o societate controlată de o rasă extraterestră care folosește tehnologia ca un instrument de pace aparentă, dar care ascunde un cost major pentru libertate?” Pentru ca acest univers să fie credibil, am detaliat structura socială, funcționarea tehnologiei și chiar modul în care personajele interacționează cu mediul lor. Al doilea pas este coerența. Odată ce stabilesc regulile lumii mele, mă asigur că le respect pe parcursul poveștii. Cititorii trebuie să simtă că totul are sens, chiar dacă vorbim de tehnologii avansate sau fenomene speculative. În acest sens, fiecare element – de la cipurile implantate în oameni până la existența Orionilor – este justificat și are un impact direct asupra personajelor și acțiunii.

I.S.: Cum simți că ai evoluat ca scriitoare de la debutul cu „Sophie, robotul cu suflet” până la cele mai recente proiecte? Ce ai învățat din fiecare carte pe care ai scris-o?

I.D.: Privind înapoi, evoluția mea ca scriitoare de la debutul cu Sophie, robotul cu suflet până la cele mai recente proiecte este clară, atât din perspectiva tehnică, cât și din cea emoțională. Fiecare carte pe care am scris-o a fost un pas înainte, o nouă provocare și o oportunitate de a învăța ceva despre mine, despre procesul de scriere și, mai ales, despre cititori. Sophie, robotul cu suflet a fost începutul meu – o poveste scrisă cu multă pasiune, dar și cu teama specifică unui debut. Cu fiecare carte care a urmat, mi-am rafinat stilul și am devenit mai atentă la detalii. Ceața albastră a fost un pas major în evoluția mea. Am devenit mai atentă la construcția detaliată a universului și la modul în care fiecare element – fie el tehnologic sau mitologic – influențează acțiunea și personajele. Apoi, cu Pierdut geniu, am explorat noi

dimensiuni emoționale. Am învățat să scriu despre teme mai delicate, precum acceptarea, spectrul autist și prietenia, într-un mod care să fie sincer și puternic. Această carte m-a provocat să înțeleg mai bine complexitatea relațiilor umane și să transmit emoții profunde fără să cad în clișee. Evoluția mea nu este doar despre a scrie mai bine, ci și despre a înțelege mai bine ce vreau să transmit – și cum pot face asta într-un mod care să atingă inimile cititorilor.

I.S.: Știi că ți-ai tradus și publicat în limba engleză romanul “Ceață albastră”. Cum vezi receptivitatea publicului internațional față de cărțile tale? Este o diferență între modul în care te percep cititorii români și cei din alte țări?

I.D.: Într-adevăr, două dintre cărțile mele sunt disponibile în limba engleză la nivel internațional: „Sophie, the Robot With a Soul” și „Blue Fog”. Feedback-ul primit pentru ambele a fost extraordinar, lucru vizibil în recenziile de pe Goodreads și Amazon. Totuși, această experiență mi-a oferit o lecție esențială, pe care sunt convinsă că o vor învăța mulți scriitori care îmi vor călca pe urme: la fel ca orice alt produs, o carte nu se vinde fără promovare. Eu nu am plătit niciodată reclame, ci m-am bazat pe interacțiunea directă cu cititorii prin intermediul rețelelor sociale. Deși această strategie a funcționat bine la început, este imposibil pentru o singură persoană să facă totul: să promoveze, să mențină legătura cu cititorii atât români, cât și internaționali, și să continue să scrie. Concluzia mea este că, pentru a ajunge la un public larg, este nevoie de un buget considerabil și de sprijinul unui specialist în PR. Momentan, timpul nu îmi mai permite să mă dedic în aceeași măsură promovării. Vânzările vin acum organic, din partea publicului pe care l-am construit anterior. Cu toate acestea, rămân recunoscătoare pentru cititorii mei loiali și pentru oportunitatea de a împărtăși poveștile mele pe plan internațional.

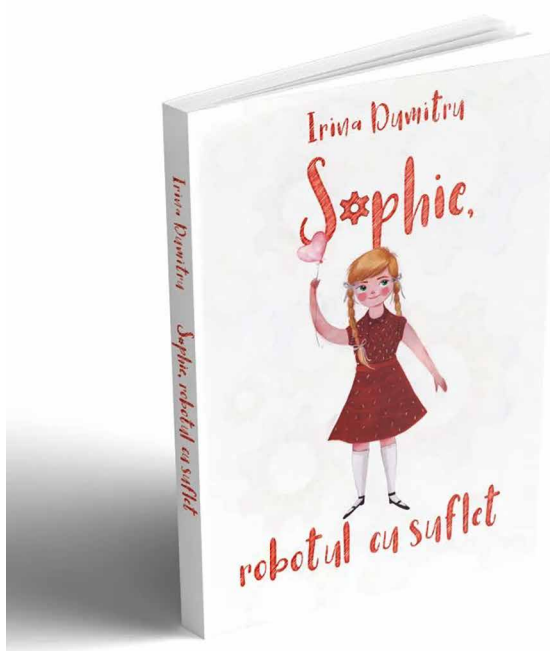
I.S.: Având în vedere interesul tău pentru tehnologie și inteligență artificială, cum vezi impactul acestor inovații asupra literaturii viitorului? Crezi că AI-ul ar putea deveni un colaborator în procesul creativ?

I.D.: Bună întrebare. Cred că pentru noi, scriitorii de SF, va deveni din ce în ce mai dificil să ținem pasul cu inovațiile tehnologice, având în vedere ritmul rapid al evoluției și timpul îndelungat necesar pentru scrierea unei cărți – uneori un an sau doi. Prin urmare, va trebui să fim ca solomonarii din legende și să anticipăm viitorul înainte ca acesta să se întâmple. În același timp, am observat ilustrații realizate cu ajutorul inteligenței artificiale, care, deși atractive, mi se par reci, lipsite de acea emoție autentică pe care

o poate oferi un artist uman. Chiar dacă ilustrațiile create de om pot fi mai puțin perfecte, ele transmit întotdeauna un sentiment, o conexiune. La fel este și cu literatura – sufletul autorului face diferența. Recent, am făcut parte din juriul unei competiții literare pentru copii, unde 90% dintre lucrări fuseseră generate cu ajutorul inteligenței artificiale. Le-am introdus într-un program de detectare, iar rezultatele au fost îngrijorătoare. Înțeleg tentația de a apela exclusiv la AI pentru a crea un text literar, dar nu văd sensul acestei practici, deoarece lipsește componenta umană, autentică. Pe de altă parte, consider că inteligența artificială poate fi un instrument util, dacă este folosită judicios. Poate ajuta la identificarea greșelilor, la structurarea unei povești sau la organizarea ideilor. Totuși, procesul creativ ar trebui să rămână, în esență, o expresie a gândirii și emoției umane.

I.S.: Ai scris pentru copii, adolescenți și adulți. Ce gen sau public consideri că îți oferă cea mai mare libertate creativă? Este vreun gen pe care încă nu l-ai explorat, dar ți-ar plăcea să o faci?

I.D.: Deși ador să scriu pentru copii, iar cea mai mare parte a publicului meu este formată din cei mici, scrisul pentru adulți, mai ales în genul science fiction, îmi oferă cea mai mare libertate creativă. SF-ul îmi permite să explorez teme complexe, să imaginez lumi noi și să pun întrebări despre viitorul nostru, tehnologie sau natura umană, fără limite

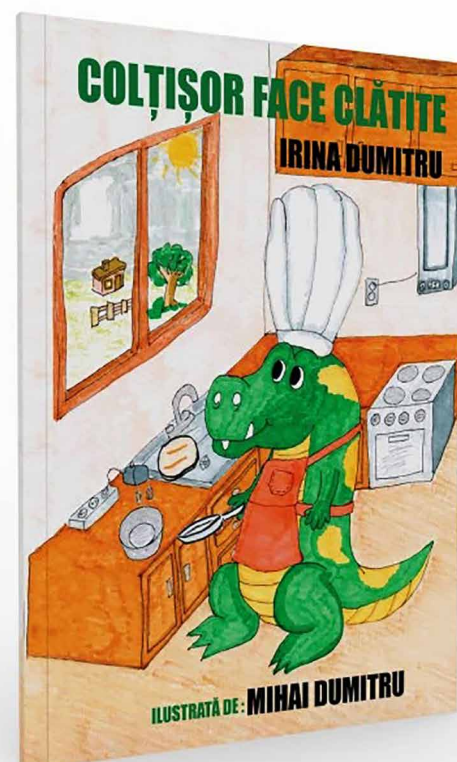
impuse de realitate. Este un gen care stimulează atât mintea, cât și imaginația, oferindu-mi libertatea de a îmbina știința cu introspecția emoțională. Pe de altă parte, în laptopul meu există multe idei de cărți pe care aș vrea să le dezvolt. Printre ele se află schițe pentru un roman fantasy și o poveste narată la persoana a II-a, dar și concepte pentru viitoare lucrări SF. Cred că genul science fiction va rămâne o parte centrală a scrierii mele, pentru că îmi oferă spațiul necesar să creez povești care să provoace cititorii să își imagineze posibilități noi și să reflecteze asupra prezentului.

I.S.: Cum depășești momentele în care creativitatea pare să stagneze? Ai tehnici specifice pentru a-ți reveni în astfel de perioade? Ai fost vreodată influențată în crearea unui personaj sau în direcția unei povești de sugestiile sau reacțiile cititorilor?

I.D.: Momentele în care creativitatea stagnează nu sunt rare pentru mine. Scrisul este, înainte de orice, muncă – una care mă macină și mă consumă, dar care presupune și multă disciplină, de care recunosc că nu dau întotdeauna dovadă. Când mă lovesc de aceste blocaje, am câteva strategii care mă ajută să-mi revin. Uneori recitesc textul deja scris, încercând să mă reconectez cu povestea și personajele. Alteori fac pauze lungi, revenind cu o perspectivă proaspătă și detașată. În unele cazuri, folosesc tehnici precum grafice, brainstorming sau schițarea mai clară a direcției narrative pentru a găsi soluțiile potrivite. În ceea ce privește influența cititorilor, da, mi s-a întâmplat să îmi ajustez povestea în funcție de sugestiile lor. De exemplu, la romanul Cum să-ți procuri un craniu, am schimbat total deznodământul. Nu a fost o decizie exclusiv bazată pe feedback-ul lor, ci mai degrabă pe faptul că argumentele lor rezonau deja cu ceea ce aveam în minte. În astfel de cazuri, reacțiile cititorilor pot fi un catalizator important pentru a face schimbări care îmbunătățesc povestea.

I.S.: Ai în vedere colaborări cu alți scriitori, ilustratori sau scenariști? Cum arată pentru tine o colaborare ideală? Cum îți vezi cariera de scriitoare peste 10 ani? Ce obiective literare îți propui să atingi în acest timp?

I.D.: Pentru „Colțisor face clătite”, am avut bucuria de a colabora cu fiul meu, Mihai, care a realizat ilustrațiile, iar pentru „Autobuzul prieteniei”, Diana Mihalcea a contribuit cu desenele sale. Le mulțumesc amândurora pentru sprijin și sper să continuăm colaborarea și în viitor. Totodată, unul dintre visurile mele este să colaborez cu un scenarist pentru a transforma Ceața albastră într-o ecranizare. Sper ca acest vis să devină realitate într-o zi. Privind înainte, peste zece ani, mi-aș dori să ajung într-un punct în care să mă pot dedica în întregime scrisului. Îmi propun să finalizez toate

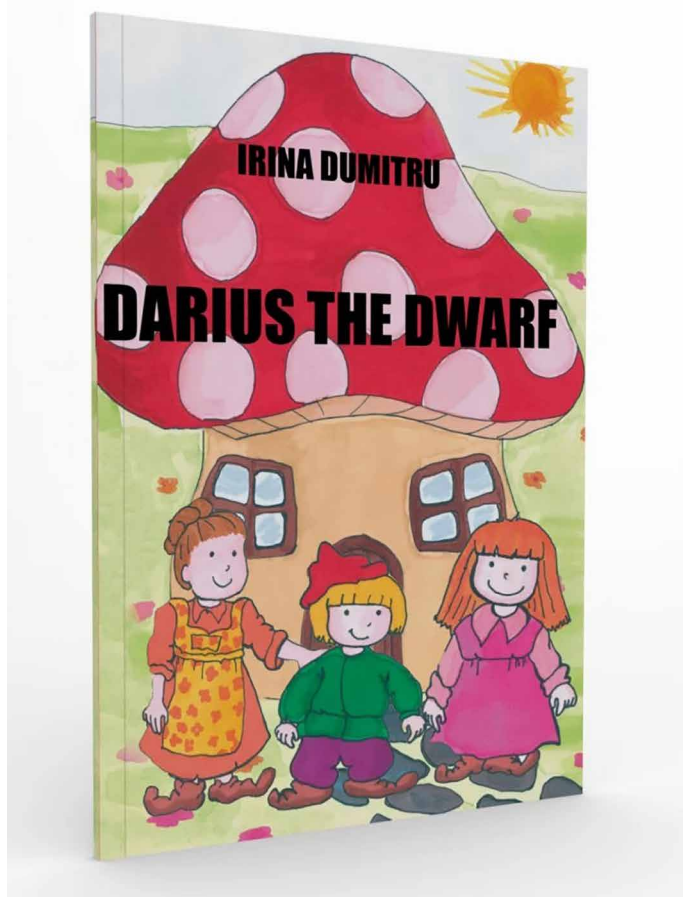
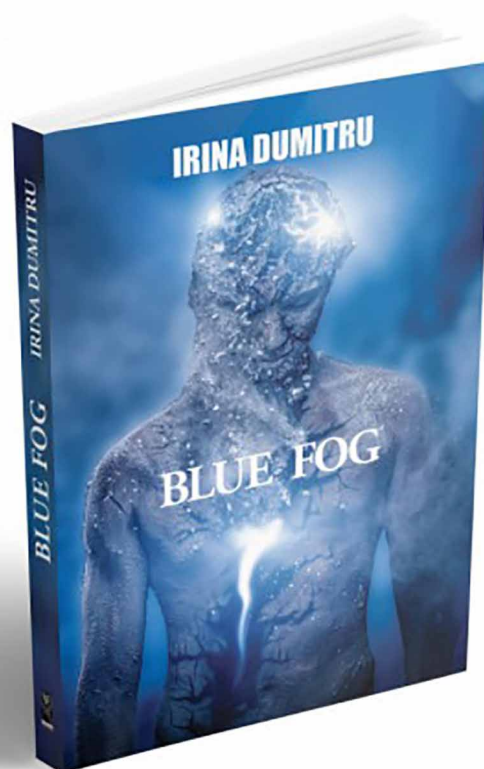

proiectele literare pe care le-am început – cele care se află acum într-un folder în laptopul meu și nu numai. Sper ca poveștile mele să ajungă la cât mai mulți cititori și, de ce nu, să schimbe ceva în bine în viața lor. În viitorul apropiat, am deja câteva proiecte clare. Urmează să lansez „Cum să-ți procuri un craniu”, o poveste intensă și diferită de tot ce am scris până acum, și o carte narată la persoana a II-a, o abordare rar întâlnită în literatură, dar care mă provoacă enorm. De asemenea, îmi doresc să scriu „Povestea câinelui Toast”, un roman pentru copii plin de aventuri și momente amuzante. Un alt obiectiv important este traducerea cărților mele în limba engleză pentru a le face accesibile publicului internațional. Cred că poveștile mele pot depăși granițele limbii și sper să inspire cititori din întreaga lume.

I.S.: Este fascinantă discuția cu tine, dar propun să ne oprim aici. Mulțumesc, Irina, pentru interviu!

I.D.: Eu îți mulțumesc, Iulian!

Autor: **Iulian Stoica**, F.C.R.I., spec. Media Digitală

Lansare de carte a publicistului Gheorghe A. M. Ciobanu: patriarhul culturii româșcane

Prezentare

În data de 7 decembrie 2024, la Roman, a avut loc un eveniment cultural de excepție: lansarea de carte Muzica mileniului III, sub semnătura scriitorului româșcan Gheorghe A. M. Ciobanu. Domnul Ciobanu are ceva din „miracolul acestei uniri a cerului cu pământul prin gândirea sa”, de aceea Înaltpreasfințitul Ioachim, arhiepiscopul Romanului și Bacăului a deschis evenimentul făcând o legătură cu alte doua personalități ale gândirii și culturii române universale, care nu au trăit și scris pentru timpul lor, ci pentru viitor, respectiv vrednicul de pomenire episcop Melchisedec Stefanescu si eruditul profesor universitar arhitect Duiiu Sfintescu, pe care l-a cunoscut la Paris în perioada studiilor doctorale, si despre care Constantin Noica spunea ca este „homo planetarius”, cel care are patria peste tot și creează pentru toți.

Cine este Gheorghe A.M. Ciobanu?

Născut la Roman, pe data de 25 martie 1925, Gh. A. M. Ciobanu și-a legat întreaga viață – copilăria, adolescența, tinerețea și maturitatea, de orașul Roman. Formația intelectuală a cuprins: studii de matematică, muzică și filosofie, la care se adaugă talentul poetic incontestabil. Opera sa a dobândit, de-a lungul anilor, în mod firesc, stilul enciclopedic, materializându-se în volume de proză, eseuri, dramaturgie, comentarii despre artele plastice și muzică, istoria artelor și istoria muzicii universale. Studiile sale cuprind și muzicologie, științe juridice, filosofie, fizica particulelor elementare, precum și informatică. Toate acestea reprezintă o arie impresionant de largă și cuprinzătoare, marcând o personalitate ieșită din tiparele comune.

Conferințele de hermeneutică muzicală ținute de-a lungul anilor la Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, la Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj, la Universitatea București și la liceele din Iași, București, Timișoara, Cluj, Craiova, etc. au fost apreciate de studenți și în general de iubitorii celor șapte arte.

Din anul 1964, scrie mai mult eseuri, apărute în peste 60 de publicații și tipărite mult mai târziu, după anul 2024, în câteva volume.

Primele încercări literare datează din perioada 1935-1947, cu poezii și ulterior cu nuvele (Deceneu,

Institutul Teologic Romano-Catolic Franciscan - Editura Musatinia

vă invită sâmbătă 7 decembrie 2024, ora 17
la un regal cultural

Lansarea de carte:
MILENIUL TREI PE PORTATIV,
autor **Gheorghe A.M. Ciobanu**

Programul evenimentului:
Lansarea de carte: Gheorghe A.M. Ciobanu
Moderator: IF Ioachim, arhiepiscopul Romanului și Bacăului
Prof. univ. dr. Todor Olădușanu, prof. univ. Adrian Trofin

Invitat special: Prof. D. I. Sfintescu
Vă rugăm să aduceți:
Johann S. Bach - Concertul nr. 1 în Do major
Ludwig van Beethoven - Sonata nr. 1 în Do major
Handel a Căminului, opus 22 în Mi-bemol major
Frederic Chopin - Polona, opus 22 în Mi-bemol major
Isaac Albeniz - Danza de la Sevilla

-lotaria liberă-

Egmont), piese de teatru (Valea Uitașilor), precum și poeme eseistice (Cristal nocturn - aproape de anii ,80 a revenit la scris pentru a aborda numai eseuri, publicate în diverse reviste din Moldova (strânse mai târziu în cadrul perioadei 1964 – 2004 în volumele din ciclul Scrieri). Debutul editorial s-a produs în 1998, după ce în 1972 a contribuit alături de Eugen Stețcu la o carte despre Liceul Roman Vodă. Scrierile sale, le-a completat atât cu eseuri inedite dedicate lui Mihai Eminescu, cât și cu un studiu insolit dedicat Mioriței (Miorița - mit triadic).

Pentru activitatea scriitoricească depusă, Liga Scriitorilor Români – filiala Iași, i-a conferit medalia „Virtutea Literară”. Opiniile despre valoarea sa ca scriitor nu sunt însă unanime, chiar scriitorul însuși caracterizându-se drept doar un „creator în domeniul literaturii” care nu face parte din tagma maeștrilor condeiului.

Despre trilogia volumelor lansate:

- I. Mileniul Trei pe Portativ – Ontifonismul, vol. 1;
- Mileniul Trei pe Portativ – Omnifonismul, vol. 2;
- Mileniul Trei pe Portativ – Olnifonismul, vol. 3.

vol. 1- Ontofonismul (de la gr. Ontos = Existență, Ființă) ne destăinuie, limpede, cele 296 de moduri – existente în esența muzicii ontice.

Vol 2 - Omnifonismul dezvoltă, în continuare esențială, viziunea ontologică integratoare. Gh.A.M. CIOBANU explicând în acest volum, convingerea sa teoretică: „Prin Onti și Omnifonism, muzicienii Terrei se inspiră creator, din existentul de <<dincolo>>, de la prima evadare ușoară, meta-atmosferică, și până la Infinit, realizarea artistică rămânând, pe mai departe, tehnică, dar redând, demiurgico-imaginativ, nesfârșitul cosmic. Nu e o muzică venită din astral, ci despre astral, ea nu e a Universului, ci despre Univers”.

Volumul al 3-lea (din trilogia Mileniul trei pe portativ) ridică o nouă problematică: de pe solul ontologic (al lui a fi, a exista) pe limanul gnoseologic (al cunoașterii și sensului) sub imperativul demiurgic, de totdeauna și pentru totdeauna: „să îmbrăcăm incertul cu „un Cert” și non-sensul, cu „un Sens” În limbajul său, inimitabil, GH.A.M.CIOBANU relevă esențial, funciar chiar:

„...Lăsați Planeta să facă din ființa umană telurică, și o <<universalis>>, care să-și înaripeze imaginația și creativitatea. Lăsați Planeta să adauge Artelor, dimensiuni noi la: infinitul, necunoscutul și altfel-ul existenței” (OLNIFONISMUL, p.2)

Evenimentul de lansare

Evenimentul cultural de lansare a avut loc la Institutul Teologic Romano-Catolic Franciscan din Roman și a fost deschis de Înaltpreasfințitul Ioachim, arhiepiscopul Romanului și Bacăului, alături de prof. univ. Liviu Dănceanu, prof. univ. emerit Tudor Ghidreanu, prof. univ. Adrian Trofin de la Universitatea Al. I. Cuza din Iași și editor Emilia Țuțuianu. Prof univ. Liviu Dănceanu a subliniat că trilogia muzicală a profesorului Gheorghe A.M. Ciobanu nu ar fi putut pași dintr-o fază virtuală, într-una actuală, în absența unei tulburătoare iubiri. O dragoste nesfârșită pentru muzică, prin care autorul pare a fi simțit că a cedat, cu voia lui, ceea ce îi era destinat doar sieși. O dragoste născută poate din nevoia de a ieși din el însuși. O dragoste fatală fără de care Ontofonismul n-ar mai fi fost o carte atât de convingătoare și de seducătoare. Sau n-ar mai fost deloc. Editor Emilia Țuțuianu a specificat că volumul Mileniul trei pe portativ, este un unicat, aparte de Muzică și unele Arte telurice.

Participanți la eveniment, familia, foști elevi, studenți, au trăit bucuria de-a fi alături de cel mai prețuit și respectat condeier românesc. În încheiere

autorul a mulțumit celor care au răspuns invitației de-a fi prezenți la acest eveniment, oferind celor prezenți un moment special în interpretarea pianistului român Bogdan Mândășescu.

Impactul asupra comunității

Evenimentul acesta, demonstrează că viața culturală a orașului Roman, cunoaște un ritm ascendent și benefic pentru transmiterea tezaurului spiritual al urbei noastre mușatine, tezaur adunat de oamenii trecutului dar și de cei aparținând prezentului.

În această atmosferă de încărcătură spirituală deosebită domnul Gheorghe A.M.Ciobanu, supranumit pe drept cuvânt „părintele culturii românești”, s-a impus prin modalitatea de a dăruia cunoștințele sale, puterea sa de muncă, oamenilor din urbea în care s-a născut. Omniprezent, la toate manifestările pe plan cultural – în Roman și în toată Moldova- publicistul Gheorghe A.M.Ciobanu a readus și readuce, picurând din sufletul său – muzica marilor valori universale...dar și românești.

Sute de comunicări, însoțite de demonstrații muzicale, au încântat de-alungul anilor elevii, studenții, determinându-i în mod discret să înțeleagă bogăția spirituală a creațiilor aparținând clasicilor, romanticilor și contemporanilor.

Concluzia

Prin această lansare de carte scriitorul Gheorghe A.M. Ciobanu își înnoiește cartea de vizită a domniei sale.

Concepțiile sale asupra viitorului muzicii, argumentându-ne în ce constă evoluția acestei arte ne îndeamnă să ne aplecăm și noi asupra descifrării acestei arte. Editor Emilia Țuțuianu a afirmat că pentru dl Ciobanu a fi și a dăruia au fost verbele ființării sale:

„Stând mai mult în preajma dânsului, i-am surprins multe din abisurile sale sufletești, abisuri care i-au dat și bucuria de a trăi în adâncimea lor, dar i-au adus și necazuri.”

Editura Musatinia, prin însăși numele ce îl poartă își face din păstrarea și transmiterea istoriei și tradițiilor românești în contextul mai larg al istoriei Moldovei, o datorie de onoare, pe care cred eu o onorează cu cinste.

Trilogia Mileniul trei pe portativ poate fi achiziționat de la librăriile din Roman.

Mai multe informații despre Gheorghe A.M. Ciobanu se pot afla de pe wikipedia.

Autor: **Ilie Isabela Mihaela**, F.C.R.I., spec. C.R.P.

„Copilul Dunării”: O lansare emoționantă la Galați

„Lansarea unui roman captivant care aduce viața de la malul Dunării în fața cititorilor”

„Într-o seară de ianuarie 2010, Sala „Mihai Eminescu” din Galați s-a umplut de emoție și entuziasm. La lansarea „Copilului Dunării”, cartea semnată de Doina Popescu, am avut ocazia să descoperim o poveste captivantă despre viața de la malul Dunării, despre tradițiile și istoria regiunii noastre. Am fost martori la un eveniment literar care nu doar că a celebrat o carte, dar și o întreagă comunitate, o întreagă cultură. Nu sunt doar cuvinte goale – la această lansare am simțit cu toții că Dunărea nu este doar un fluviu, ci un loc plin de viață, oameni și povești care merită spus.”

Articol Principal – „Lansarea „Copilul Dunării”: O poveste despre tradiții și oameni”

Lansarea cărții „Copilul Dunării” a fost un eveniment care a adus în prim-plan nu doar talentul autoarei Doina Popescu, dar și frumusețea unei lumi pe care o știm cu toții, dar pe care nu o privim destul de des în profunzime. De la momentele de la malul Dunării, cu râuri de ape și coline verzi, până la povestea despre o copilărie petrecută într-o comunitate strâns legată de tradiții și obiceiuri, romanul reînvie, cu multă sensibilitate, legătura profundă dintre om și natură.

Evenimentul a avut loc într-un cadru familiar, la Sala „Mihai Eminescu”, un loc cu tradiție pentru cultura locală. Publicul a fost format din cititori din Galați, dar și din criticii literari din oraș, care au apreciat, cu multă căldură, lucrarea autoarei. Discursul Doinei Popescu a fost plin de emoție. La fel și citirea unui fragment din roman, care a răscolit sufletele celor prezenți. Poți să simți Dunărea, poți să simți natura care învăluie personajele și le transformă. Și poate cel mai important – ești acolo, la malul unui fluviu care, chiar și în vremuri de schimbare, nu-și uită istoria.

Informații despre Doina Popescu

Doina Popescu este un nume destul de răspândit, dar nu există informații specifice semnificative care să o identifice.

Ea a scris într-un blog personal următoarele :
”Despre mine n-am să scriu prea mult, ca să nu-mi concurez propriile romane. Mai târziu, când romanele mele vor crea dependență, voi lansa, poate, și un roman autobiografic.

Știu eu pe cineva care ar fi zis „Hm, autobiografic! Și pe urmă?” Așa că am început cu „și pe urmă...” Am făcut parașutism, apoi pilotaj sportiv pe Zlin 726, am intrat la facultate fără meditații, m-am măritat din amor fulgerător cam într-o oră. După 29 de ani, spre ofica soacrei mele, căsnicia rezistă! Am fost o profă de mate eficientă și iubită de copii, am lucrat în presă, am făcut două fete când medicii spuneau că n-am instalația completă, fac advertising, scriu mișto, citesc numai blogurile care-mi plac, am o frumusețe, cuore sportiva și șofez mult mai bine decât majoritatea bărbaților pe care-i cunosc.

Ar putea să intereseze pe cineva mai multe amănunte despre viața mea?

Dacă bagi o piscică în mașina de spălat automată și să dai programul cel mai lung, cu centrifugare, pe turație maximă, ei bine, ai aflat și cum decurge o zi din viața mea!

Detest mitocanii, proștii și nebunii și părerea lor îmi este indiferentă.

Am publicat 13 titluri, dintre care zece romane: Comisia Zurich, Dumnezeu era-n vacanță, Copilul Dunării, Ardei iuți, Pisica cu papion, Fericire la preț redus, Dragoste și ciocolată.

Terente-Zodia zmeilor, Menage a trois cu Diavolul, Haiducul Dunării, Cafeaua de după. Copilul Dunării, proză scurtă umoristică a fost editat și în două ediții bilingve: Copilul Dunării ediție româno-spaniolă în traducerea doamnei Gabriela Banu și Copilul Dunării, ediție românoengleză în traducerea Sabrinei Popescu. Mai am și în sertar câteva.”

Interviu cu Doina Popescu

Am avut ocazia să vorbesc cu Doina Popescu, autoarea cărții „Copilul Dunării”, și am aflat câteva lucruri interesante despre procesul de scriere și despre ceea ce a inspirat-o să creeze o astfel de poveste: Q: „Cum a început ideea cărții „Copilul Dunării”? Ce v-a inspirat să scrieți despre viața de la malul fluviului?”

Doina Popescu: „Am crescut aproape de Dunăre și am fost mereu fascinată de cum acest fluviu modelează viața oamenilor care trăiesc pe malurile sale. Așa că, atunci când m-am hotărât să scriu un roman, am simțit că este imperios necesar să aduc în prim-plan această legătură. Cartea e despre identitatea locurilor, despre tradiții, dar și despre cum un

om poate învăța să își înțeleagă locul în lume.”

Q: „Care au fost momentele cele mai dificile în timpul procesului de scriere?”

Doina Popescu: „Cel mai greu a fost să găsesc echilibrul între ficțiune și realitatea autentică a regiunii. Este greu să redai cu adevărat complexitatea unei culturi într-un roman, dar am încercat să îmbin poveștile personale cu istoria și tradițiile acestei zone.”

Q: „Ce sperați să aducă „Copilul Dunării” cititorilor?”

Doina Popescu: „Sper ca cititorii să simtă legătura noastră cu natura, cu tradițiile noastre.

Dunărea nu este doar un simplu fluviu, este un simbol al culturii noastre. Și prin această carte, îmi doresc să le ofer celor care o citesc o fereastră spre viața de la malul Dunării, o lume pe care poate o știm, dar nu o vedem mereu așa cum merită.”

Reacțiile Publicului

Lansarea a fost primită cu mult entuziasm. În rândurile cititorilor, am întâlnit oameni care erau deja familiarizați cu „Copilul Dunării” și alții care abia acum aveau să o descopere. De la tineri până la seni-

ori, fiecare a găsit ceva în această poveste care l-a conectat la propria sa viață și la istoria locului.

Un cititor ne-a mărturisit: „Am trăit toată viața la malul Dunării, și am găsit în cartea aceasta o reflectare a locurilor pe care le iubesc. Poate că nu le-am văzut niciodată atât de frumos ca acum, dar Doina Popescu a reușit să le scoată la iveală așa cum sunt ele, cu toată frumusețea și durerea lor.”

Mulțumiri și Concluzii

Lansarea cărții „Copilul Dunării” nu a fost doar o seară literară, ci un adevărat omagiu adus locurilor și oamenilor de la malul Dunării. Cartea Doinei Popescu va rămâne cu siguranță în inimile cititorilor și va inspira și următoarele generații să descopere și să aprecieze tradițiile și viața de la Dunăre.

„Mulțumesc tuturor celor care au venit și au făcut această seară de neuitat. Sper ca „Copilul Dunării” să rămână în sufletele voastre și să vă însoțească pe tot parcursul vieții voastre.” – Doina Popescu

FEERIE
de
Iarnă

GRĂDINA PUBLICĂ GALAȚI

28 - 30 Noiembrie 2024

Târgul de Crăciun „Feerie de Iarnă” din Galați reprezintă un eveniment deosebit de așteptat în fiecare an de locuitorii orașului, dar și de vizitatorii din alte colțuri ale țării.

În perioada premergătoare Crăciunului, centrul orașului se transformă într-un loc magic, plin de culoare, lumină și atmosferă festivă, iar târgul devine un punct de atracție pentru toți cei care vor să simtă cu adevărat spiritul sărbătorilor de iarnă. Într-o lume agitată și plină de stres, târgul „Feerie de Iarnă” oferă o pauză de la cotidian și o oportunitate de a experimenta bucuria simplă a Crăciunului. La fiecare colț, vizitatorii sunt întâmpinați de mirosul îmbietor al cozonacilor proaspeți, iar standurile cu produse tradiționale și cadouri hand-made sunt un adevărat festin pentru ochi și suflet. Atmosfera festivă este întregită de colindele care răsună în aer, de spectacolele de dans și de teatrul pentru copii, care aduc un plus de magie pentru întreaga familie.

Gălățenii s-au bucurat de seri de concert în weekend-ul dedicat Zilei Sf. Apostol Andrei, ocrotitorul Galațiului, și a Zilei Naționale a României, printre artiștii care au urcat pe scena din Grădina Publică Lora, Proconsul, Amna, Connect-R, Bucovina Express și Tania Turtureanu.

Unul dintre cele mai impresionante aspecte ale târgului „Feerie de Iarnă” este, fără îndoială, iluminatul festiv. Străzile și piețele centrale sunt împodobite cu mii de lumini strălucitoare, iar bradul uriaș, împodobit cu globuri colorate și ghirlande luminoase, este un adevărat simbol al sărbătorilor de iarnă în Galați. Aceste lumini creează un peisaj feeric, care te face să te simți ca într-un basm și să te bucuri de frumusețea fiecărei clipe petrecute în acest cadru magic.

Târgul „Feerie de Iarnă” nu este doar un loc de întâlnire, ci și un prilej de a învăța despre tradițiile și obiceiurile de Crăciun din diverse colțuri ale României. Fiecare stand de la târg oferă nu doar produse specifice sezonului, ci și o poveste, o amintire sau o tradiție care se transmite din generație în generație. În acest fel, vizitatorii au ocazia să descopere meșteșuguri tradiționale, să cumpere cadouri autentice și să învețe mai multe despre istoria și cultura românească, într-o atmosferă prietenoasă și primitoare.

În plus, târgul este un loc de socializare și de reconectare cu cei dragi. Fie că este vorba de o plimbare romantică sub luminițele de Crăciun, o întâlnire cu prietenii sau o zi în familie, „Feerie de Iarnă” creează un spațiu unde oamenii se simt aproape unii de alții, iar grija de zi cu zi este lăsată deoparte.

Timpul petrecut la târg devine o oportunitate de a crea amintiri frumoase și de a savura fiecare moment al sărbătorilor.

Târgul de Crăciun „Feerie de Iarnă” din Galați este mult mai mult decât un simplu târg. Este o adevărată sărbătoare a comunității, un loc unde tradițiile se întâlnesc cu magia sărbătorilor de iarnă, iar fiecare vizitator se poate bucura de frumusețea acestui sezon. Prin atmosfera sa festivă, luminițele strălucitoare și activitățile diversificate, târgul reînvie spiritul Crăciunului și oferă o experiență unică pentru toți cei care îl vizitează.

Autor: **Vrabie Sorinela**, F.C.R.I., spec. C.R.P.

Tânăr antreprenor - Motivația de a începe afacerea ta

SUNTEM PRIETENI CU CASA TA ȘI CU BUZUNARUL TAU.

Îți dorești să ai o casa curată și igienizată?
Și vrei să-ți petreci mai mult timp cu familia?
Noi suntem soluția! Îți venim în ajutor cu cele mai
bune și avantajoase servicii.

Cu ce ne ocupăm noi?

- * Curățenie de întreținere (abonamente) birouri și locuințe săptămânal / lunar
- * Curățenie generală
- * Curățenie după constructor / după renovare
- * Curățenie după petreceri
- * Curățare geamuri interior / exterior
- * Curățenie în poduri și subsoluri

Pentru:

- ✓ Case,
- ✓ Apartamente,
- ✓ Birouri,
- ✓ Spații comerciale, etc.

Nu ezitați să ne contactați la
numerele de telefon:

0749.290.724
0720.144.053

Începerea unei afaceri nu este un proces ușor, chiar și pentru cei care au deja experiență. De multe ori, antreprenorii întâmpină obstacole neașteptate și provocări care le testează răbdarea și reziliența. Chiar și atunci când ai cunoștințele necesare și o idee clară, realitatea pieței, lipsa resurselor, problemele financiare sau chiar gestionarea echipei pot deveni surse majore de dificultăți.

De asemenea, există momente în care încrederea în propriile abilități poate fi zguduită, dar este important să îți păstrezi motivația și să înveți din greșeli. Cu perseverență și o abordare flexibilă, multe dintre aceste provocări pot fi depășite. În final, experiența dobândită în fața acestor greutăți poate deveni un avantaj important pe termen lung.

Când începi să pui bazele unei companii, trebuie să aștepți să te confrunți cu incertitudini financiare și personale. Totodată, se poate întâmpla să apară neînțelegeri cu partenerii de afaceri. Viața ta de familie este foarte probabil să aibă de suferit – prea multe ore și energie investite în începutul afacerii tale, dar este motivational să știi că ceva ce ai demarat începe să prindă contur.

Încep prin a vă povestii despre cum am început propria mea firmă de curățenie, ce pași am urmat pentru a ajunge acolo unde sunt astăzi și provocările și satisfacțiile pe care le-am întâmpinat pe parcurs. Aceasta este o poveste despre perseverență, învățare continuă și dorința de a oferi servicii de calitate într-un domeniu esențial, dar adesea subestimat.

Motivația de a începe afacerea.

Ideea de a înființa o firmă de curățenie mi-a venit în urma unor experiențe personale. Am observat cât de multe persoane, în special cei cu un program încărcat, au nevoie

de ajutor în menținerea unui mediu curat și ordonat, dar nu au timp sau resursele necesare pentru a face acest lucru. În plus, am constatat că piața serviciilor de curățenie, deși în continuă expansiune, nu oferea întotdeauna standardele de calitate pe care le căutau clienții.

Așadar, împreună cu soția mea am decis să punem bazele propriei afaceri, care să răspundă acestei nevoi, oferind servicii de curățenie de înaltă calitate, adaptate diferitelor tipuri de clienți: locuințe, birouri, spații comerciale, etc.

Cercetarea pieței și planificarea afacerii.

Înainte de a începe, am realizat o cercetare detaliată a pieței pentru a înțelege mai bine cerințele și așteptările clienților, dar și pentru a identifica concurența.

Am analizat prețurile practicate, serviciile oferite și modul în care alte firme de curățenie își promovau afacerea.

Pe baza acestei cercetări, am stabilit un plan de afaceri clar, care includea:

Obiectivele afacerii: oferirea de servicii de curățenie profesionale și accesibile, având un impact pozitiv asupra calității vieții clienților.

Serviciile oferite: curățenie generală, întreținere zilnică, curățenie de după renovări, curățenie pentru evenimente etc.

Strategia de marketing: crearea unui site web, promovarea pe rețelele sociale și publicitatea locală.

Estimarea costurilor: achiziționarea echipamentelor necesare, produse de curățenie, salarii pentru angajați și cheltuieli administrative.

Înființarea firmei și obținerea autorizațiilor

După ce am avut un plan bine definit, am început procedurile legale pentru a înființa firma. Acestea au inclus:

Alegerea formei juridice: Am optat pentru un SRL (Societate cu Răspundere Limitată) pentru flexibilitatea și avantajele fiscale.

Înregistrarea firmei: Am depus documentele necesare la Registrul Comerțului, am obținut un cod fiscal și am deschis un cont bancar pentru firmă.

Obținerea autorizațiilor necesare: Am solicitat licențele și permisele necesare, în funcție de reglementările locale privind serviciile de curățenie.

În paralel, am achiziționat echipamentele de bază: aspiratoare, mopuri, produse de curățenie ecologice și alte ustensile necesare pentru furnizarea unor servicii de calitate.

Primii pași în începerea unei afaceri sunt cruciali și, de cele mai multe ori, aceștia implică o serie de acțiuni

care pot pune bazele unei afaceri de succes.

Pentru promovare, am investit în:

Crearea unui website: Am realizat un site simplu, dar eficient, care prezenta serviciile oferite, informațiile de contact și testimoniale ale primelor persoane care au beneficiat de serviciile noastre.

Publicitate pe rețelele sociale: Am folosit platforme precum Facebook și Instagram pentru a ajunge la un public mai larg și pentru a arăta rezultatele excelente ale serviciilor noastre.

Recomandări din gură în gură: Primii clienți satisfăcuți au fost cei care m-au recomandat altor persoane. Aceste recomandări au fost esențiale pentru începutul afacerii.

Provocări întâmpinate

Începutul unei afaceri nu este niciodată ușor, iar în primele luni am întâmpinat mai multe dificultăți:

Fidelizarea clienților: A fost important să construim relații de încredere cu clienții, iar acest lucru a însemnat un angajament constant față de calitate și comunicare eficientă.

Adaptarea la cerințele pieței: Am învățat rapid că fiecare client are nevoi diferite, așa că am fost nevoit să fiu flexibil și să adaptez serviciile oferite în funcție de fiecare caz în parte.

Satisfacțiile obținute

Deși începuturile au fost dificile, am început să văd rezultatele muncii mele. Cele mai mari satisfacții le-am avut atunci când clienții s-au întors pentru servicii repetate sau mi-au recomandat firma altora. În timp, am reușit să extind echipa, să îmbunătățesc serviciile și să creștem portofoliul de clienți.

Un alt moment important a fost atunci când am primit feedback pozitiv pe rețelele sociale și site-ul nostru a început să fie mai vizibil, ceea ce a contribuit la creșterea numărului de comenzi.

Viitorul afacerii

Pe măsură ce firma a crescut, am început să gândesc și la extinderea serviciilor. Planurile viitoare includ:

Extinderea pe noi piețe: Am început să gândesc la extinderea serviciilor și în alte orașe.

Adoptarea de tehnologii noi: Vreau să investesc în echipamente mai performante și în soluții de curățenie inovatoare.

Diversificarea serviciilor: Pe lângă curățenia generală, aș dori să introduc servicii suplimentare, cum ar fi curățenie industrială sau curățenie pentru spații comerciale mari.

Începerea propriei firme de curățenie a fost o călă-

torie plină de provocări, dar și de satisfacții. De la ideea inițială la realizarea unui plan de afaceri, până la depășirea obstacolelor și obținerea primelor succese, am învățat multe despre cum să administrez o afacere, să ofer servicii de calitate și să fiu flexibil în fața cerințelor pieței. Acum, sunt mândru de ceea ce am realizat și privim cu optimism către viitorul afacerii noastre.

De ce să ne alegi pe noi pentru servicii de curățenie?

Atunci când vine vorba de alegerea unui serviciu de curățenie, îți dorești profesionalism, eficiență și rezultate impecabile. Iată câteva motive pentru care suntem alegerea ideală pentru nevoile tale de curățenie:

1. Experiență și profesionalism

Avem o echipă bine pregătită și cu experiență în domeniu. Fiecare membru al echipei noastre este instruit să respecte cele mai înalte standarde de calitate și igienă, asigurându-se că serviciile oferite sunt întotdeauna impecabile. Ne mândrim cu un portofoliu diversificat de clienți mulțumiți, care ne-au încredințat spațiile lor pentru a le păstra curate și organizate.

2. Servicii personalizate

Înțelegem că fiecare client are nevoi diferite, motiv pentru care oferim soluții personalizate. Indiferent că ai nevoie de curățenie de întreținere zilnică, curățenie după renovare, curățenie pentru birouri sau servicii speciale pentru evenimente, noi îți putem oferi exact ceea ce ai nevoie. Discutăm cu tine înainte de fiecare proiect pentru a ne asigura că îți oferim exact serviciile de care ai nevoie.

3. Produse și echipamente de top

Pentru a obține cele mai bune rezultate, folosim produse de curățenie ecologice și eficiente, care sunt sigure pentru sănătatea ta și a celor din jur. De asemenea, echipamentele noastre sunt de ultimă generație, ceea ce ne permite să lucrăm rapid și eficient, fără a face compromisuri asupra calității.

4. Punctualitate și fiabilitate

Înțelegem cât de important este timpul tău. De aceea, suntem mereu la timp și respectăm termenele stabilite. Indiferent de natura lucrării, ne asigurăm că serviciile noastre sunt finalizate în termenul convenit, fără întârzieri sau întreruperi.

5. Prețuri competitive și transparente

Oferim servicii de calitate la prețuri corecte și accesibile. Transparența este foarte importantă pentru noi, așa că nu vei întâmpina surprize legate de costuri ascunse sau tarife neclare. Fiecare ser-

viciu este detaliat în ofertă, astfel încât să știi exact ce plătești și ce primești.

6. Satisfacție garantată

Ne angajăm să oferim clienților noștri cele mai bune servicii de curățenie și suntem siguri că vei fi mulțumit de rezultatele noastre. În caz că nu ești complet satisfăcut, vom face tot ce este necesar pentru a remedia situația, până la satisfacția ta deplină.

7. Grijă pentru mediu

Suntem conștienți de impactul pe care activitățile noastre îl pot avea asupra mediului. De aceea, preferăm să folosim produse ecologice, care sunt sigure nu doar pentru sănătatea ta, dar și pentru planetă. Alegem soluții de curățenie care sunt eficiente, dar nu dăunează mediului înconjurător.

Alege-ne pentru un serviciu de curățenie de încredere, eficient și personalizat, care îți va oferi mai mult timp pentru tine și un mediu mai curat și mai sănătos. Ne dorim să construim o relație pe termen lung cu fiecare client, bazată pe încredere și rezultate excelente. Noi suntem alegerea corectă, pentru că punem calitatea, siguranța și satisfacția ta pe primul loc!

Autor: **Curila Madalin Ionut**, F.C.R.I., spec. C.R.P.

Descoperă gustul celor mai bune și succulente căpșuni

**Ferma de „Căpșuni Mănânc Sănătos Mănânc Cu Gust” SRL din
Sat. Bradesti Com. Vinderei, Jud. Vaslui**

Ma numesc Velicu Valentina sunt o tanara antreprenoare in varsta de 25 de ani care astazi sunt si studenta in cadrul Universitatii Danubius Galati profil Comunicare si Relatii Publice, si vreau sa va prezint cum a luat amploare o firma de succes in mediul rural.

O frumoasa ferma de capsuni infiintata din dragoste pentru copii si nu, numai in data de 14 Octombrie 2019 atunci cand cei din cadrul proiectului Junior Achievement Romania mi-au oferit oportunitatea de a incerca sa-mi indeplinesc visul oferindu-mi 6500 Euro.

Totul a inceput cu multe provocari de aceea va voi prezenta in cele ce urmeaza cateva ganduri si trairi din aceasta experienta si cum imi sunt alaturi cetatenii comunitatii.

Intr-o zi dupa ce am terminat de facut livrarile la ultima oprire o doamna draga mie mi-a oferit un sort cu imprimeuri de capsuni mi-am dat seama cat de apreciata sunt prin simplu fapt ca reprezint satul și locul natal.

Mă uit cu mândrie la tot ce am reușit să realizez și că am ajuns să fac ceea ce-mi place încât nu mai pot cere nimic altceva decât sănătate.

Primesc des mesaje de la tineri care îmi transmit faptul că sunt sursa lor de inspirație și că doresc să-și înceapă propria lor afacere , pot spune că e cel mai frumos lucru când știi că poți inspira și ajuta pe cei din jurul tău.

Țin minte și acum , cum le povesteam în copilărie părinților că vreau să devin “patroană” și să îi scap de orice griji însă pe atunci nu știam ce înseamnă cu adevărat acest “statut”.

Provin dintr-o familie modesta , cu oameni muncitori de la țară care au trudit ani la rând pentru a-mi oferi tot ce e mai bun și mai frumos pe această lume, care m-au învățat cum funcționeaza valorile unui om in societate, respectul față de ceilalți și multe alte aspecte care ma fac să mențin o viață liniștită și plină de recunoștință.

Anii au trecut peste noi dar mai ales peste ei și părul încărunțește tot mai mult au copii , nepoții departe de sufletele lor, la rândul meu și eu am ales calea

străinătății dar dorul de casă și gândindu-mă că străinii nu mi pot oferi fericire sufletească ci doar materială am decis să revin în satul natal și să ofer din mine și celor din jur.

Am dat peste multe obstacole uneori în spatele unui zâmbet se ascundeau grijile de mâine eram la început toți bănuții erau investiți în afacere nu știam dacă voi avea succes , dacă voi fi susținută dar cu timpul făcând ceea ce imi place și lucrurile frumoase au început să apară.

După ani de studii , job-uri la care nu eram apreciată, fără a-mi oferi oportunitatea de a exterioriza opiniile am primit de la viață cea mai frumoasă experiență care acum face parte din mine.

Prima oportunitate așa cum am mai specificat a fost un proiect de 6500€ nerambursabili care mi-au dat ocazia să achiziționez echipamentele de care aveam nevoie și care mi-au dat speranța că pot merge mai departe.

Am urmat apoi cursuri de antreprenoriat pentru că voiam din ce în ce mai mult să știu cum pot să-mi dezvolt afacerea și să-mi coordonez toate activitățile, mi-am dorit să ajung până aici îmi doresc să mai pot realiza multe de aici în colo cu răbdare și voință cu siguranță se vor obține .

Atunci când sunt vizitată de televiziuni renumite satisfacția că sunt pe drumul cel bun se mărește dar nu

uit de un lucru astăzi pot avea totul iar mâine nimic tot ce contează este să-mi pastrez omenia .

Mai sunt multe lucruri de învățat , multe zile de pregătire dar de un lucru sunt sigură ...de 3 ani imi sunteți alături , aveți încredere în produsele noastre, sunteți răbdători și înțelegători, am împărtășit emoții , experiențe alături de voi toți și pentru aceea vă mulțumesc.

Mi-am dat seama de un singur lucru dacă nu ești lăsat să strălucești înseamnă că nu ești în locul potrivit încearcă să evadezi și dovedește-ți că poți!

Iubiți-vă pe voi, iubiți ceea ce faceți, credeți în voi și în visele voastre uneori ele chiar pot deveni realitate...

Povestea cu siguranța este fragmentată în doar câteva cuvinte însă ea este trăită cu cea mai mare intensitate .

De aceea, va aștept cu mare drag să ne cunoașteți povestea și să va selectați cu cele mai gustoase capsuni din Jud. Vaslui.

Autor: **Velicu Valentina**, F.C.R.I., spec. C.R.P.

DESCULȚ ÎN PARC - *Impresii de spectator*

Teatrul Dramatic “Fani Tardini” din Galați a pregătit o mare surpriză pentru spectatori, un spectacol care folosește un text celebru, clasic, o comedie bine scrisă, cu partituri ofertante pentru actori. Reprezentația s-a dovedit a fi extrem de reconfortantă și plină de provocări. În final, vorbim despre un spectacol de 2h și 40 min, care aduce împreună generații diferite de actori care lucrează foarte frumos împreună!

“Desculț în parc” este o comedie romantică scrisă de americanul Neil Simon. Piesa a avut premiera pe Broadway în 1963, cu Robert Redford și Elizabeth Ashley în rolurile principale. A fost transformat într-un film în 1967, cu Redford și Jane Fonda în rolurile principale. În 1968, pentru această piesă, Neil Simon a fost nominalizat la premiile “Writer Guild of America” pentru “Cel mai bun scriitor american de comedie”. Reprezentațiile au început la New York, în Biltmore Theatre pe 23 octombrie 1963 și s-au încheiat pe 25 iunie 1967, după 1.530 de reprezentații. A fost cel mai longevivă creație a unui mare autor de texte dramatice și clasată a zecea piesă non-muzicală din istoria Broadway-ului.

Neil Simon, maestrul comediei de pe Broadway, este așadar, autorul savuroasei povești despre tânărul avocat conservator și mireasa lui rebelă. Robert Ioan / Ciprian Brașoveanu este Domnul Perfecțiune. Ama Beschieru / Flavia Călin, proaspăta lui soție, este o tânără care vrea să își dedice viața distracției. Pe măsură ce farmecul lunii de miere este absorbit de necesitățile practice ale vieții în cuplu, toate acestea vor duce la o serie de întorsături, care mai de care mai hazlii. Soacra se plânge non-stop. Vecinul de sus flirtează. Bucuria se transformă în angoasă. Speranța unui happy-end în care cei doi îndrăgostiți se sărută la sfârșitul spectacolului, se complică. La fel de complicată este situația în care mama și vecinul se vor întâlni. Robert Ioan / Ciprian Brașoveanu și Ama Beschieru / Flavia Călin fac o echipă de zile mari într-o comedie de mare succes. Este o comedie care ne arată cum dragostea, atunci când este autentică, are forța să salveze o relație sau să dea sens celor care sunt la vârsta a doua și cărora le e frică să recunoască că tânjesc după iubire.

Pe scurt, spectacolul teatrului gălățean ne prezintă această tumultuoasă poveste conjugală de la etajul 7 (într-un bloc fără lift), jucată cu mult talent și efervescență de cele două distribuții de actori, care au inclus

la spectacolul din 27 aprilie 2024 pe Ama Beschieru, Robert Ioan, Petronela Buda, Cristian Gheorghe, Ionuț Moldoveanu, Vlad Ajder; pe 28 aprilie distribuția a 2-a a fost formată din Flavia Călin, Ciprian Brașoveanu, Ana Maria Ciucanu, Cristian Gheorghe, Vlad Ajder și Ionuț Moldoveanu.

Regia a fost semnată de Laura Moldovan, originară din Târgu Mureș,

Autor: **Sprianu Valentin Teodor**, F.C.R.I., spec. C.R.P.

Save The Cildren: 73% dintre copii se conectează zilnic la internet

Copiii sunt din ce în ce mai conectați: între 2021 și 2022, 73% dintre copiii și adolescenții cu vârste cuprinse între 6 și 17 ani au declarat că se conectează zilnic la internet, iar 65,9% și-au folosit telefoanele mobile în fiecare zi. Și aproape 60% dintre fetele și băieții cu vârste cuprinse între 11 și 15 luni petrec timp în fața unui ecran (televizor, computer, tabletă sau telefon mobil). Așa reiese din cel de-al 14-lea Atlante dell'infanzia (în Situații de Risc) - Digital Times, produs de Save The Cildren și dedicat analizei impactului schimbărilor tehnologice și digitale asupra fetelor, băieților și adolescenților.

O întreagă generație care nu trebuie ratată: provocări, drepturi și oportunități pentru minori. CRC denunță starea de rău a tinerilor între sărăcia educațională, locativă și alimentară. Datele privind omuciderile și apariția de noi forme de abuz sunt alarmante. Oferta de servicii sociale și de sănătate este insuficientă și dezorganizată. Efectele tehnologiei digitale nu sunt doar negative: aplicațiile și jocurile video pot îmbunătăți unele performanțe ale creierului, pot consolida creativitatea și rezolvarea problemelor și pot crește participarea democratică a tinerilor. Cu toate acestea, expunerea prelungită la un ecran poate provoca deficit de atenție, memorie redusă, scăderea duratei somnului și un stil de viață mai sedentar. Pentru a profita de oportunitățile inovațiilor tehnologice, este necesar să se dezvolte alfabetizarea digitală. Cu toate acestea, după cum arată Atlante, în 2021, în Italia doar 45,7% din populația cu vârste cuprinse între 16 și 74 de ani avea competențe digitale de bază, iar doi din cinci tineri cu vârste cuprinse între 16 și 19 ani aveau puține sau deloc competențe digitale.

Sharenting și protecția confidențialității

Există riscuri legate de viața privată a copiilor, garantate de articolul 16 din Convenția internațională a drepturilor copilului, dar adesea neprotejate. Informațiile colectate online sunt prelucrate și utilizate de marile multinaționale pentru a ghida consumul și stilul de viață. În unele cazuri, însă, părinții înșiși nu sunt conștienți de aceste riscuri. Este vorba despre fenomenul numit sharenting (din unirea cuvintelor share – „a împărtăși” și parenting – „parentalitate”), adică

obiceiul de a publica online imagini și informații personale (nume, data nașterii, obiceiuri) despre propriii copii, chiar și foarte mici. Potrivit Asociației Europene de Pediatrie, aproximativ 81% dintre copiii care trăiesc în țările occidentale apar online înainte de a împlini doi ani, un procent care urcă la 92% în Statele Unite și scade la 73% în Europa. Printre cele mai mari pericole se numără exploatarea fotografiilor și videoclipurilor minorilor pentru crearea de materiale pedopornografice.

Dependența de internet

Fetele și băieții și adolescenții folosesc platforme, tehnologii și algoritmi care nu au fost concepute pentru ei, cu consecințe asupra bunăstării și sănătății mintale. În unele cazuri, „dependența de internet” se poate dezvolta, chiar și în rândul adulților, care include comportamente online problematice, de la cumpărături compulsive la supraîncărcarea de informații, și are repercusiuni asupra performanței activităților de la locul de muncă sau școlare și a relațiilor emoționale. Potrivit unui studiu realizat de Institutul Național de Sănătate, 13,5% dintre fetele și băieții cu vârste de 11, 13 și 15 ani folosesc problematic rețelele sociale. Una din două fete și unul din trei băieți spun că au eșuat în încercarea lor de a petrece mai puțin timp online, subliniază Atlante.

Între dezinformare și hărțuire cibernetică

După cum a raportat Atlante, Italia este țara europeană în care circulă cea mai mare dezinformare: în primele șase luni ale anului 2023, Facebook Italia

a eliminat peste 45 de mii de conținut considerat „dăunător sănătății sau interferență în alegeri sau recensăminte”. Rețelele sociale pot crește, de asemenea, polarizarea opiniilor și pot oferi conținut în conformitate cu punctul de vedere al utilizatorului, consolidându-și pozițiile și evitând confruntarea cu alte idei.

Un alt risc asociat rețelei este hărțuirea cibernetică: insultele și mesajele jignitoare online sunt distribuite rapid și sunt vizibile unui public larg, cu consecințe negative amplificate. În 2022, în Italia, 15% dintre adolescenții cu vârste cuprinse între 11, 13 și 15 ani au suferit hărțuire cibernetică, iar fetele sunt cele mai vizate.

Strategia Uniunii Europene pentru internetul copiilor

Faptul că Uniunea Europeană are o strategie pentru un internet mai bun pentru copii nu este cunoscut. Se numește Bik, Better Internet for Kids și a fost lansat în 2012. Noul său curs, Bik+, a început în mai 2022 și își propune să mențină copiii protejați, respectați și împuterniciți online. În mai 2022, Comisia a adoptat această abordare cuprinzătoare pentru a asigura protecția, respectul și capacitatea copiilor și tinerilor online. Doar câteva luni mai târziu, Actul legislativ privind serviciile digitale a introdus noi norme stricte, respectând angajamentul Comisiei față de drepturile și siguranța copiilor în lumea digitală.

Bik+ funcționează pe trei piloni:

1. experiențe digitale sigure pentru a proteja copiii de conținutul, comportamentul, ontactele și riscurile online dăunătoare și ilegale și pentru a le îmbunătăți bunăstarea online printr-un mediu digital sigur și adecvat vârstei;
2. capacitatea digitală, astfel încât toți copiii, inclusiv cei aflați în situații vulnerabile, să dobândească competențele și abilitățile necesare pentru a face alegeri în cunoștință de cauză și pentru a se exprima în siguranță și responsabil în mediul online;
3. participare activă, respectând copiii oferindu-le o voce în mediul digital, cu mai multe activități conduse de cei mici pentru a promova experiențe digitale sigure, inovatoare și creative.

În anul 2024, Bik+ a lansat un instrument de autoevaluare a asigurării vârstei, care ghidează furnizorii de servicii online în evaluarea nevoilor de asigurare a vârstei. Include un manual PDF și un chestionar detaliat cu întrebări practice pentru a facilita deciziile în cunoștință de cauză. Cu toate acestea, nu reprezintă un mecanism de conformitate legală.

Dar care sunt rezultatele concrete ale acestei strategii? Potrivit celui mai recent raport de monitorizare a politicii BIK, la doi ani de la adoptarea strategiei BIK+, promovarea unui internet mai bun și mai sigur pentru copii a devenit o prioritate politică în aproape toate țările europene. Dintre cele 29 analizate, 28 abordează probleme precum protecția digitală sigură, abilitarea digitală și participarea activă la legile, politicile și programele lor naționale.

În cadrul strategiei europene există și inițiative deosebit de concrete. Printre acestea se numără numărul unic de telefon european 116111 care oferă ajutor victimelor hărțuirii cibernetică.

Implicarea copiilor

În spatele acestui proiect se află un proces de co-creare cu tinerii, în care aceștia înșiși dezvoltă activități de participare a tinerilor pentru îndrumare, învățare, campanii și luare a deciziilor în materie de siguranță online. De la lansarea site-ului www.bikyouth.eu în noiembrie 2017, membrii și ambasadorii Bik Youth Panel au continuat să fie implicați activ în crearea a numeroase activități de participare a tinerilor și modele de implementare. Site-ul permite copiilor și tinerilor să se înscrie pentru a participa la activități: membrii BIK Youth Panel au avut ocazia să interacționeze cu diverse părți interesate instituționale, companii în cadrul Safer Internet Forum 2022, aducând contribuția lor și abordând provocările reale privind siguranța online.

Prin aceste activități, tinerii europeni au prezentat un Manifest al tineretului, identificând principiile esențiale pentru crearea unui internet mai bun pentru viitor:

- Tinerii doresc sprijin și educație cu privire la utilizarea internetului – pentru toată lumea.
- Vor să-și poată proteja datele și confidențialitatea online.
- Ei doresc termeni și condiții ușor de înțeles.
- Ei doresc acces la conținut online de bună calitate și de încredere.
- Ei doresc o lume online liberă de hărțuire, rasism și intoleranță, în timp ce se pot exprima liber online.
- Ei doresc ca tinerii să poată participa la internet și să aibă aceeași pondere în a decide cum este structurat și ce servicii oferă.

Autor: **CRACIUN MIHAELA**, F.C.R.I., spec. C.R.P.

Lansarea cărții lui Nina Toma: O celebrare a iubirii la Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad

Despre ce este vorba?

În data de 23 septembrie a anului 2024, la Bârlad, a avut loc un eveniment deosebit dedicat iubitorilor de lectură din oraș, dar și din apropiere. Cu un curaj aparte, o sensibilitate nemaîntâlnită și mai ales talent, autoarea locală Nina Toma și-a lansat la această dată volumul de poezii „Străfulgerare de clipe fugare, timp câștigat”. Într-o atmosferă distinsă și elegantă evenimentul s-a desfășurat în incinta Muzeului „Vasile Pârvan”, unde de regulă au loc nenumărate evenimente culturale. Evenimentul acesta constituie nu doar un prag semnificativ pășit de către Nina Toma în cariera sa literară, ci este mai degrabă un moment care ne arată o față puternică a poeziei, ce aduce cu sine și o celebrare a importanței a unui talent local.

Cine este Nina Toma?

Ea este unul dintre autorii locali ai orașului Bârlad, din județul Vaslui. S-a născut și a crescut în orașul Bârlad, care continuă să o inspire chiar și în prezent. În acest moment, activează ca profesor de limba și literatura română în cadrul unei școli generale. Este

cunoscută printre elevi, profesori, colegi, apropiați și nu numai pentru sensibilitatea profundă și stilul de exprimare elevat.

Pe parcursul carierei sale literare, a fost invitată de nenumărate ori la diverse evenimente culturale ale orașului, unde a impresionat criticii prin stilul liric aparte. De asemenea, a reușit să creeze o legătură puternică cu cititorii săi datorită temelor abordate, precum iubirea, timpul și introspecția.

Înainte de publicarea volumului „Străfulgerare de clipe fugare, timp câștigat”, autoarea Nina Toma era cunoscută pentru numeroasele sale articole publicate în reviste locale, precum și pentru aparițiile sale la evenimentele culturale menționate anterior.

Despre carte: „Străfulgerare de clipe fugare, timp câștigat”

În ceea ce privește tematica, volumul de poezii „Străfulgerare de clipe fugare, timp câștigat” abordează teme universale, precum iubirea, trecerea timpului și introspecția. Cu accente asupra evenimentelor efemere ale vieții, autoarea Nina Toma ghidează cititorii, prin puterea expresivă a poeziei, spre o meditație profundă asupra acestor momente și a emoțiilor cu care sunt ele încărcate.

Structurat în 61 de poezii, volumul îmbină talentul poetic al autoarei cu imagini sugestive, creând prin fiecare poezie o cale către lumea sa interioară. Aceste versuri induc o stare de melancolie, umbrită însă de o rază de speranță. Fiecare poezie se remarcă prin sensibilitatea caracteristică a autoarei, ceea ce conferă autenticitate întregii colecții.

Odată cu acest volum, autoarea transmite un mesaj profund: chiar și cele mai scurte momente pot avea o valoare incontestabilă atunci când sufletul este cel care vorbește. Cu îndemnul de a descoperi frumusețea chiar și în imperfecțiune, Nina Toma ne încurajează să prețuim fiecare clipă la maximum, indiferent de natura ei.

Evenimentul de lansare

Evenimentul de lansare al volumului „Străfulgerare de clipe fugare, timp câștigat” a avut loc pe 23 septembrie 2024, într-o atmosferă plină de emoție, dar distinsă. La Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad, s-au întrunit iubitorii de poezie și de cultură, pentru a celebra lansarea unei lucrări ce se anunță a fi un reper în literatura contemporană locală.

Muzeul „Vasile Pârvan” este un loc ideal pentru

astfel de întâlniri, deoarece arhitectura sa elegantă și atmosfera caldă au făcut ca evenimentul să fie încărcat de rafinament, chiar dacă emoțiile se simțeau peste tot.

În ceea ce privește invitații, pe lângă prietenii și familia autoarei, au fost prezenți critici literari, profesori, elevi și iubitori de poezie din Bârlad și împrejurimi. Astfel, publicul a fost deosebit de numeros, fapt ce a subliniat respectul și interesul față de munca doamnei Nina Toma.

Pentru a deschide evenimentul, autoarea a ținut un discurs în care le-a mulțumit celor care au susținut-o pe întreg parcursul carierei, dar și al scrierii volumului, împărtășind astfel câteva gânduri despre procesul său de creație. În completarea discursului Ninei Toma, un critic literar a subliniat efectul pe care îl va avea lectura volumului asupra cititorilor.

Momentul special al evenimentului a fost citirea câtorva poezii din volum de către autoare, moment în care profunzimea versurilor și a scrierii sale a condus publicul către o zonă sensibilă. Drept urmare, mulți dintre cei prezenți au exprimat aprecierea față de autoare și față de munca sa.

Impactul asupra comunității

Odată cu lansarea volumului „Străfulgerare de clipe fugare, timp câștigat” s-a creat un moment important pentru cultura locală, având-o în prim-plan pe Nina Toma, talentata autoare din Bârlad. Lucrarea doamnei Nina Toma reprezintă o cale ideală de a inspira noua generație de cititori și creatori. Acest lucru se datorează îmbinării temelor universale în forme atât de autentice, care contribuie la îmbogățirea patrimoniului literar. Astfel, cartea sa devine un simbol al aprecierii și promovării valorilor culturale autentice ale comunității.

Lansarea volumului a avut un efect de reîmprospătare asupra publicului, deoarece la acest eveniment s-au adunat atât pasionați de lectură din oraș și împrejurimi, cât și oameni curioși, care, poate pentru prima dată, au descoperit farmecul poeziei contemporane.

Faptul că evenimentul a întrunit persoane din diferite colțuri ale comunității, fie pasionați de lectură, fie nu, a facilitat consolidarea relațiilor între acești oameni. Participarea unui public divers – de la elevi și profesori, până la critici literari și iubitori de poezie – a întărit ideea că lectura unește. Când interesele sunt comune și dialogul intervine, legătura socială devine cu siguranță mai puternică.

Așa cum am menționat anterior, inspirația oferită tinerei generații a fost un alt aspect important al lansării cărții Ninei Toma. Impactul semnificativ

asupra tinerilor i-a determinat să-și exprime talentul literar. Tinerele talente au așternut pe hârtie pasiunea lor, materializată în articole publicate ulterior în revistele locale. Acest lucru demonstrează că Nina Toma a devenit un model demn de urmat, prin perseverența și succesul său.

Orașul Bârlad este cunoscut pentru numeroasele sale inițiative culturale, însă acest eveniment, dedicat lansării unui volum scris de un autor local, întărește poziția orașului ca un centru cultural activ, care îi susține cu dedicare pe creatorii locali. Prin acest plus de vizibilitate adus Bârladului, s-a consolidat ideea că orașul este un loc în care arta și literatura sunt apreciate și susținute. Promovarea Ninei Toma încurajează, de asemenea, și alte inițiative culturale viitoare.

Concluzii

Lansarea volumului „Străfulgerare de clipe fugare, timp câștigat” s-a remarcat ca fiind mai mult decât un simplu eveniment literar. A fost o ceremonie de promovare a valorilor culturale locale, un mod de a susține și încuraja artiștii locali, având ca finalitate consolidarea relațiilor comunitare.

După cum afirmă autoarea în discursul său: „Timpul este un dar pe care îl pierdem în goana noastră zilnică. Însă, în clipele fugare, se ascunde esența eternității.”

Așadar, vă îndemn să descoperiți tainele acestei scrieri, considerând-o mai mult decât o colecție de poezii – o invitație la introspecție. Revelația legată de importanța momentelor simple și autentice este crucială, deoarece: „Când inima vorbește, timpul tace. Clipele devin eterne doar atunci când sunt trăite cu adevărat.” – după cum afirmă autoarea Nina Toma în scrierea sa. Volumul „Străfulgerare de clipe fugare, timp câștigat” poate fi achiziționat de la librăriile locale din Bârlad. De asemenea, cartea este disponibilă online pe site-ul [exemplu.ro], pentru cei care doresc să o comande din alte orașe.

Țin să-i mulțumesc doamnei Nina Toma, care mi-a fost și profesor, atât ca om, cât și ca parte a acestei comunități locale, pentru că a destăinuit o parte din sufletul său prin această scriere. Îmi doresc ca acest eveniment să fie doar începutul unei serii de reușite literare. Îi mulțumesc doamnei Nina Toma și în calitate de tânăr, deoarece este un exemplu de curaj pentru mine, dar și pentru alții, inspirându-ne prin sensibilitatea și talentul său.

Autor: **Cernat Andreea Marieta**, F.C.R.I., spec. C.R.P.

“Balul printului Leonard” – Un Concert Plin de Eleganță și Emoție la Teatrul Nae Leonard

În ultima duminică din anul 2024, teatrul Nae Leonard din Galați a organizat un concert excepțional dedicat marelui tenor Nae Leonard susținut de soliștii, orchestra simfonică și baletul operei.

Teatrul Nae Leonard din Galați a găzduit recent un eveniment deosebit, „Balul printului Leonard”, un concert care a captivat publicul prin eleganță și rafinament. Această producție a reunit artiști talentați și o selecție variată de lucrări muzicale, îmbinând tradiția cu inovația, pentru a oferi o experiență memorabilă. Printre momentele de vârf s-au numărat ariile celebre din repertoriul clasic, interpretate cu pasiune de soliștii teatrului și acompaniate de orchestra sa talentată. Publicul a fost cucerit de armonia sunetelor, dar și de atmosfera plină de fast creată prin decorurile suntuoase și costumele elegante.

Concertul a fost un omagiu adus artei muzicale, punând în evidență atât lucrări clasice, cât și moderne. Sub bagheta talentatului dirijor, orchestra Teatrului Nae Leonard a interpretat cu măiestrie fiecare piesă, iar solistele, cu voci captivante, au adus un plus de strălucire evenimentului. Atmosfera a fost una deosebită, cu un decor elegant care a reprodus farmecul epocii regale.

Balul, inspirat de figura emblematică a prințului operei, Leonard, a fost un omagiu adus tradiției culturale și artistice a orașului Galați. Programul serii a inclus momente muzicale rafinate, interpretări vocal-instrumentale remarcabile și coregrafii spectaculoase, toate menite să evoce farmecul epocii de aur a operei. Balurile regale sunt sinonime cu dansurile de epocă, iar „Balul printului Leonard” nu a făcut excepție. Coreografiile elaborate, realizate de un talentat grup de dansatori, au completat perfect interpretările muzicale, invitând publicul să trăiască intens fiecare moment. Dansul a devenit o expresie a emoțiilor transmise prin muzică, îmbinând armonios mișcarea cu sunetul. Dincolo de divertisment, concertul a transmis un mesaj profund despre unitate și bucuria de a celebra viața. Fiecare artist, prin prestația sa, a amintit spectatorilor de forța socială a artei, de capacitatea acesteia de a aduna oameni din medii diferite, uniți de aceeași pasiune pentru frumos.

La finalul spectacolului, directorul teatrului a adresat un mesaj emoționant, mulțumind tuturor celor implicați în organizarea evenimentului și subliniind importanța promovării culturii în comunitate. Spectatorii,

vizibil impresionați, au părăsit sala cu sufletul plin de emoții și cu dorința de a reveni.

Dacă nu ați reușit să participați la concertul spectacol din ultima duminică din anul 2024, vă îndemnăm să nu ratați următoarea ediție. Balul Prințului Leonard este mai mult decât un eveniment, este o celebrare a artei și a frumuseții care ne încântă sufletele și ne amintește de puterea extraordinară a culturii.

Expoziție de fotografie la Centrul Cultural „Al. Marghiloman” Buzău: „În FAȚA unui DUMNEZEU” de Iulian Stoica

Iulian Stoica este un nume consacrat în lumea fotografiei buzoiene, un artist al imaginii care îmbină tehnica impecabilă cu o profundă înțelegere a artei vizuale. Născut și crescut în Buzău, Iulian și-a dedicat viața capturării și transmiterii poveștilor prin intermediul fotografiei. Cu peste 25 de ani de experiență profesională, el a trecut prin diverse etape ale carierei sale, de la munca în studio și fotojurnalism, până la fotografia comercială și conceptuală.

Pasiunea pentru artă și dorința de a înțelege profund fotografia l-au condus pe Iulian către studii de prestigiu internaționale. A absolvit programe la University of Pennsylvania, în cadrul cursului de „Arts and Culture Strategy”, și la Museum of Modern Art (MoMA), unde a studiat teme precum “Contemporary Art”, “Modern Art & Ideas” și “Seeing Through Photographs”. Aceste experiențe au contribuit la formarea unei viziuni unice asupra artei fotografice, îmbinând influențe clasice și contemporane.

În nota introductivă din cartea sa, „Bazele Fotografiei” (2023), Iulian Stoica își dezvăluie filosofia asupra artei fotografice:

“Fotografia este o cale, un drum personal pe care fiecare pășește în felul lui. Aparatul de fotografiat este o unealtă, dar descoperirea artei se face prin tine însuși, prin trăirile și introspecțiile tale.”

Pentru Iulian, fotografia nu este doar o tehnică sau un meșteșug, ci o formă de introspecție și exprimare personală. El consideră că adevărata învățare vine din auto-descoperire, în timp ce întâlnirile cu alți fotografi și explorarea ideilor celorlalți pot servi ca surse de inspirație și repere în această călătorie.

Cariera lui Iulian Stoica a început în fotografia de studio, unde a învățat rigoarea tehnică și compoziția precisă. Ulterior, și-a încercat mâna în fotojurnalism, capturând momente spontane și pline de viață, înainte de a reveni la fotografia comercială, care i-a permis să experimenteze cu o varietate de stiluri și tehnici.

Cea mai mare pasiune a sa rămâne însă fotografia de portret. În spatele fiecărui portret, Iulian caută să descopere o poveste, o trăire, o esență umană. Fotografia conceptuală, un alt domeniu în care excelează, reprezintă răspunsul său artistic la întrebările despre

lume, viață și emoție.

Pe lângă activitatea sa creativă, Iulian este și un mentor, deși își definește rolul mai degrabă ca o sursă de inspirație decât ca un profesor tradițional. Pentru el, predarea fotografiei este un exercițiu de sinceritate, o încercare de a oferi altora un punct de plecare pentru propria lor călătorie artistică.

Prin cărți precum „Bazele Fotografiei” și prin prezența sa activă în comunitatea fotografică, Iulian Stoica a reușit să inspire generații de fotografi să își găsească vocea interioară și să o exprime prin imagine.

Astăzi, Iulian Stoica continuă să exploreze limitele și posibilitățile fotografiei, transformând fiecare cadru într-o oglindire a emoției și a vieții. Pentru el, fotografia este mai mult decât o artă – este o poezie vizuală, o fereastră către sufletul uman.

Expoziția „În FAȚA unui DUMNEZEU” – O căutare fotografică a divinului

Fotograful buzoian Iulian Stoica aduce în prim-plan o temă profundă și provocatoare în cea mai recentă expoziție a sa, intitulată „În FAȚA unui DUMNEZEU”. Proiectul fotografic, născut dintr-o combinație de inspirație academică și relatări personale, investighează modul în care oamenii își imaginează fața divinității, oferind o interpretare artistică a unei întrebări universale: Cum arată Dumnezeu pentru tine?

Proiectul lui Iulian Stoica pornește de la un studiu realizat de cercetătorii de la Universitatea din Carolina de Nord, care a identificat percepțiile colective despre chipul lui Dumnezeu. Studiul, descris într-un articol publicat de Vice.com, a evidențiat că viziunea oamenilor asupra divinității este influențată de propriile caracteristici fizice și convingeri politice. Această perspectivă i-a stârnit lui Iulian curiozitatea de a explora subiectul dintr-un unghi personal și creativ.

Un element definitoriu al expoziției îl constituie o relatare pe care fotograful a primit-o de la o persoană apropiată. Povestea descrie o întâlnire din copilărie cu un bărbat misterios, despre care naratoarea era convinsă că era Dumnezeu. Această imagine, aparent banală, a unei figuri umane îmbrăcate în pânză de sac, dar încărcată de o aură inexplicabilă, a devenit punctul

CENTRUL CULTURAL
„ALEXANDRU MARGHILOMAN”
ORGANIZEAZA:

EXPOZITIE DE FOTOGRAFIE

IULIAN STOICA

IN FATA UN
DUMNEZEU

MARTI 21 IANUARIE 2020, ORA 17
BUZAU, VILA ALBATROS, STR. PLANTELOR NR. 8B

de plecare al proiectului.

„Demersul meu fotografic nu are scop teologic sau sociologic, ci este un vis, o căutare personală de a înțelege cum se reflectă ideea divinului în imaginația oamenilor.” – Iulian Stoica

Expoziția „În FAȚA lui DUMNEZEU” se desfășoară ca un dialog vizual între spectator și conceptul de divinitate. Cele peste 20 de lucrări expuse includ:

- Portrete interpretative: Iulian a creat portrete ale unor oameni de diverse vârste și culturi, încercând să surprindă trăsături care ar putea sugera o față divină, dar care în același timp sunt profund umane.
- Scene simbolice: Fotografii evocă momente de introspecție sau revelație, cu personaje plasate în decoruri minimaliste, încărcate simbolic.

- Abstractizări ale luminii și umbrei: Pentru a sugera ideea divinului ca o prezență intangibilă, o serie de imagini utilizează lumina ca element central.

Iulian Stoica nu pretinde să răspundă la întrebarea „Cum arată Dumnezeu?”. În schimb, el pune accentul pe diversitatea percepțiilor umane și pe legătura intimă dintre credințe, imaginație și emoții. Fiecare fotografie din expoziție este o fereastră spre modul în care oamenii proiectează divinul asupra lumii din jur, asupra semenilor lor.

„Oamenii cred într-un Dumnezeu care arată ca ei. Fiecare proiecție este unică, iar aceasta este frumusețea diversității umane.”

Expoziția este însoțită de un album care include notele explicative ale fotografului și reflecții asupra fiecărei imagini. Albumul cuprinde, de asemenea, fragmente din relatările celor care au participat la discuțiile inițiale, oferind o perspectivă complementară asupra procesului artistic. Fotografiiile personajelor au fost montate simbolic câte trei sub forma unor tripticuri, fiecare subiect fiind descris fotografic într-o altă ipostază. Fotografia centrală a fiecărui triptic este executată cu o tehnică aparte, rezultând imagini cu o narațiune specială, atât stranie, cât și de impact:

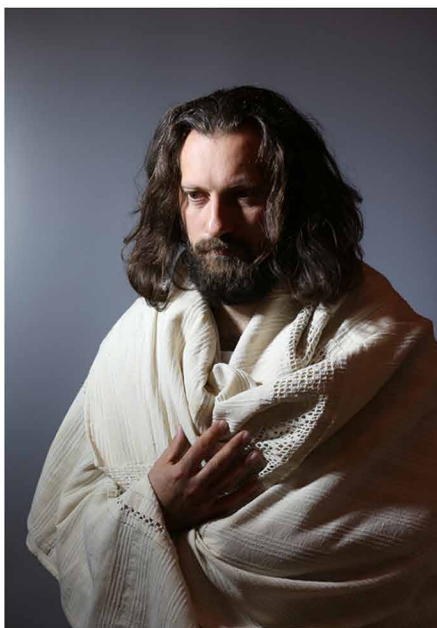
„Am fost mereu fascinat de timp în literatură, atât ca perioadă istorică cât și ca timp gramatical. Modul în care personajele tranzitează între fluxuri temporale, între ce s-a întâmplat “atunci” și ce se întâmplă “acum” face ca povestirea să existe. În fotografie timpul este un parametru esențial, atât funcțional, cât și estetic. Mai exact, perioada cât obturatorul lasă lumina să treacă, să ajungă pe film sau pe senzorul aparatului de fotografiat este măsurată cu precizie și este unul dintre pușinii factori care contribuie la cre-

erea imaginii fotografice. Frațiunea aceasta de timp îngheață temporal o stare, un sentiment, o idee. M-am întrebat ce există între două stări ale unui personaj, între două sentimente, între două idei. Ochiul uman, ca și o cameră video vede o mișcare fluidă între două poziții, fără sincope.

Dacă în timpul înregistrării acestei mișcări am oprit aparatul de filmat și am extras o fotogramă, am avea încă o frântură înghețată de timp a subiectului. Aparatul de fotografiat mi-a permis să surprind această fluctuație între stări ale personajelor într-o singură imagine cu timp lung de expunere pe care eu o denumesc fotografie de “transformare”. Recunosc că am repetat surprinderea acestor imagini de un număr mare de ori, păstrând constant iluminarea subiectului, postura, parametrii tehnici ca diafragma și timpul de expunere. Rezultatele au fost de fiecare dată diferite, în mod surprinzător. Plăcerea de a descoperi că microfactori ca tremurul mâinii sau rasuflarea fotografului influențează decisive imaginea finală m-au făcut să repet procedeu până aproape de plictiseala subiecților. Problema cea mai mare s-a ivit la alegerea uneia dintre aceste imagini, care să fie reprezentativă. La ceva timp după ce am făcut o parte din imaginile acestei serii, am descoperit întâmplător pe Google Arts reproducerea unei icoane expusă la Muzeul de Artă din Lima (Lima Art Museum) cu titlul Trifacial Trinity. În mod bizar fotografiile mele de transformare semănau cu reprezentarea respective.”

„În FAȚA unui DUMNEZEU” nu este doar o expoziție fotografică, ci o experiență introspectivă care îndeamnă privitorul să își pună întrebări despre divin, identitate și modul în care percepem lumea. Cu această lucrare, Iulian Stoica ne amintește că fotografia nu este doar un mijloc de a captura realitatea, ci și un instrument pentru a explora cele mai profunde mistere ale existenței umane.

Autor: **Adrian Lupu**, F.C.R.I., spec. Media Digitală

UpDate - Revista Studentului Danubian, nr. 1/2025

ISSN 3100-430X ISSN-L 3100-430X

UNIVERSITATEA INTERNAȚIONALĂ DANUBIUS GALAȚI

FACULTATEA DE COMUNICARE ȘI RELAȚII INTERNAȚIONALE

Galați - 2025